

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Pedagogická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2013

Hana Holubová

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Pedagogická fakulta
Katedra pedagogiky a psychologie

Studijní program: Specializace v pedagogice
Studijní obor: Učitelství odborných předmětů

Školní vzdělávací plán a jeho projekce do výuky
odborného výcviku na Střední soukromé škole

Vedoucí bakalářské práce
doc. RNDr. Vojtěch Stach, CSc.

Autor
Hana Holubová

2013

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě - v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 1. 4. 2013

Hana Holubová

Anotace

Vzdělávací program umožňuje získání všeobecných a odborných vědomostí a manuálních a intelektových dovedností potřebných k vykonávání povolání kadeřník. Při sestavování a naplňování ŠVP je respektovaná snaha o vybavení absolventa takovými znalostmi, dovednostmi a postoji, které mu umožní dobré uplatnění na trhu práce. Při sestavování obsahu vzdělávání jsou respektovány požadavky sociálních partnerů příslušné odbornosti.

Klíčová slova

Vzdělávací program, výukové metody, výukové kompetence, rámcový vzdělávací program, školní vzdělávací plán, odborné vzdělávání, střední odborná škola, kadeřník, kadeřnice.

Annotation

The curriculum enables students to acquire general and professional knowledge and manual and intellectual skills needed to perform the profession of a hairdresser. In developing and implementing the ŠVP effort respected graduate of equipment such knowledge, skills and attitudes that will enable it to good use on the labor market. In compiling the content of education are respected the expertise of the social partners.

Keywords

The curriculum, teaching methods, teaching skills, general education program, school educational program, vocational training, college, hairdresser.

Poděkování

Za cenné připomínky a rady děkuji vedoucímu práce *doc. RNDr. Vojtěchu Stachovi, CSc.* a za spolupráci všem, kteří mi poskytli informace potřebné k sestavení školního vzdělávacího plánu.

Obsah

1.	Úvod	7
2.	Výukové metody a kompetence ve středním odborném školství	8
	2.1 Výukové metody oboru	9
3.	Cíle a kompetence ve středním odborném školství	20
	3.1 Výukové kompetence odborného vzdělávání	21
4.	Výukové metody a jejich užití při výuce odborného výcviku	24
5.	Školní vzdělávací plán na Střední soukromé škole	25
	5.1 Charakteristika školy	25
	5.2 Profil absolventa	26
	5.3 Klíčové kompetence	28
6.	Návrh učiva a jeho ověření v rámci nového ŠVP pro vybrané předměty	32
7.	Hodnocení absolventa	40
8.	Závěr	44
	Seznam literatury	45
	Seznam příloh	47
	Summary	60

1. Úvod

Národní program vzdělávání v České republice, tzv. Bílá kniha, a zákon č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) zavádějí do vzdělávací soustavy nový systém vzdělávacích programů. Kurikulární dokumenty jsou tvořeny na dvou úrovních: státní – v podobě Národního programu vzdělávání rámcových vzdělávacích programů (dále jen *RVP*) a školní – v podobě školních vzdělávacích programů(dále jen *ŠVP*), podle kterých se uskutečňuje vzdělávání v konkrétní škole. Nový systém tvorby vzdělávacích programů je pouze jedním z článků kurikulární reformy. Dalším je změna vlastního procesu výuky, její modernizace s cílem zlepšit kvalitu vzdělávání a připravenost žáků na život v 21. století. *Rámcový vzdělávací program definuje ve školství v České republice nejvyšší úroveň vzdělávání spolu s projektem Národní program pro rozvoj vzdělávání (tzv. Bílá kniha). V roce 2004 MŠMT schválilo nové principy v politice pro vzdělávání žáků od 3 do 19 let. Toto rozhodnutí změnilo systém kurikulárních dokumentů, které jsou nyní vytvářeny na dvou úrovních a to na úrovni státní a na úrovni školské (DOSTÁL, J. – MACHÁČKOVÁ, P., 2006). Národní program vzdělávání vymezuje počáteční vzdělávání jako celek a rámcové programy pak vymezují závazné „rámce“ pro jednotlivé etapy vzdělávání (předškolní, základní a střední vzdělávání). Školní úroveň pak představuje školní vzdělávací programy, podle kterých se uskutečňuje výuka na jednotlivých školách.*

Hlavním cílem bakalářské práce je zmapovat celkový školní vzdělávací plán (ŠVP), který se týká odborného výcviku v oboru kadeřník/kadeřnice. V této práci zpracuji roční výukový plán, který je určen pro tři ročníky tohoto oboru. V každém plánu musí být splněn určitý počet hodin a učební osnova určená pro každý ročník. V teoretické části se zabývám tématem školního vzdělávacího plánu, jeho podrobnější specifikací, kompetencemi a metodami která je uvedena v odborné literatuře. V bakalářské práci rozebírám předměty týkající se výukového plánu oboru kadeřník/kadeřnice. Popis předmětů: Tvorba účesů, Materiály, Odborné kreslení. Rozvrh hodin, který se týká ročního výukového plánu. Tento plán má stanoven určitý počet hodin, je zde ovšem dovoleno si hodinovou dotaci přizpůsobit nebo pozměnit.

V praktické části přistupuji k podrobnému rozpracování ŠVP, který jsem s kolektivem rozpracovala do jednotlivých ročníků (1., 2., 3. ročník Soukromé střední školy). Podrobně rozepsaný ŠVP je v přílohách 1., 2., 3.. Z hlediska jejich teoretické výuky, odborné praxe a výukového (tematického) plánu. Zpracování ŠVP na celý rok. Práce je zpracována na základě teoreticko – empirických zkušeností. V práci využívám poznatků odborného výcviku,

výukových zkušeností a z praktické tvorby ŠVP, který je požadován na každé škole pro podrobný přehled celkového studia oboru kadeřník/kadeřnice.

2. Výukové metody a kompetence ve středním odborném školství

Výukové metody a kompetence jsou voleny s ohledem na obsah konkrétního učiva a výsledků vzdělávání, kterého se má dosáhnout. Proto učitelé volí výukové metody, které se realizují v kompetencích pro příslušný obor. Uplatňují vhodnou motivaci, která stimuluje práci žáků a nejčastěji se opírá o zájem o zvolený učební obor. Podobně aplikační příklady jsou vybírány tak, aby se týkaly problematiky odborných předmětů. Důraz je kladen na podporování samostatné práce žáků, především na osobní zodpovědnost a samostatnost, schopnost kooperace a týmové spolupráce se záměrem odpovídajícího sebehodnocení a poznání svých možností a ovlivňování žákovských postojů – samostatné práce žáků, skupinové práce, brainstorming, referáty, prezentace písemné, ústní a jiné, společné hodnocení, analýza výsledků. *Důležitou složkou teoretické výuky je používání názorných pomůcek v různé formě, které žákovi usnadňují pochopení učiva, jako vzorky, nástěnné obrazy, zvukové nahrávky, instruktážní a výukové video, exkurze.* (ČADÍLEK, STEJSKALOVÁ 2003)

K procvičování a upevňování učiva se využívají různé formy ústních, písemných a praktických cvičení, soutěže, simulační metody, projekty apod. Velký důraz je kladen na vytváření mezipředmětových vazeb, které rozšiřují klíčové kompetence žáka. *Součástí výuky jsou besedy s odborníky, návštěvy výstav a koncertů, odborné exkurze, soutěže, skupinové projekty a různé formy zapojení žáků do prezentačních akcí školy.* [6]

Praktické vyučování umožňuje žákům využití teoretických poznatků v praxi, ověření a rozšíření odborných znalostí a pěstování dovedností potřebných pro daný obor tak, aby žák získal jistotu při provádění praktických činností, byl samostatný, dokázal prakticky použít nabyté znalosti při řešení a plnění praktického úkolu. Žáci jsou vedeni k odpovědnosti za plnění úkolů a kvalitu vykonané práce jednotlivce i kolektivu. Používané metody rozvíjí komunikační dovednosti, estetické cítění, upevňování pracovních návyků. Metody odborného výcviku jsou doplněny o návštěvy odborných pracovišť, veletrhů a exkurzí. Škola se snaží vytvořit e – learningovou knihovnu pro samostudium žáků a procvičování znalostí teoretického vyučování.[22]

2.1 Výukové metody oboru

Výukové (vyučovací) metody procházejí dlouhým historickým vývojem a měnily se v závislosti na historicko-společenských podmínkách výuky, školy a pojetí výuky.

1. Klasické výukové metody

Mezi klasické výukové metody patří: [22]

- Metody slovní

Vypravování, sdělování, poučování, vysvětlování, napomínání a podobné verbální projevy řeči patří od úsvitu lidské společnosti k důležitým pedagogickým postupům, které svou prastarou historií potvrzují význam slovních metod i v dnešním edukačním procesu. Po vzniku řeči se pojmenování, slovo stává signálem, symbolem, který umožňuje přenášet informace, komunikovat. *Řeč je ovšem také základnou pro zobecňování a myšlení*, [22, s.53] *a je velmi efektivním nástrojem myšlení, protože má schopnost integrovat i dezintegrovat jednotlivé vnímavé sensorické vjemy a představuje také systémotvorný faktor při vytváření celkového obrazu skutečnosti.* [22, s.53]

- Vyprávění

Vyprávění patří k těm výukovým metodám, které po celou dobu existence působí na jedince, nebo skupinu v edukačním procesu funkční uplatnění.[22, s.54]

K charakteristickým znakům vyprávění patří: poutavost obsahu, dynamičnost podání, dramatičnost děje. [22, s.54] *Vyprávění jako metoda výuky si sice nese své dědictví obecného komunikačního média, ale ve škole se podřizuje vzdělávacím cílům. Přesto víc než jiné slovní metody se zachovává intimnější vztah mezi vypravěčem a posluchačem a taktéž emociální náboj společného prožívání příběhu.* [22, s.55] Metoda vyprávění patří do skupiny monologických slovních metod, charakterizuje ji proto převážně jednosměrný proud informací od učitele k žákům, když ani ze strany žáků není vyloučen dotaz, žádost o upřesnění nebo doplnění příběhu. [22, s.55]

▪ Vysvětlování

Metodu vysvětlování charakterizuje logický a systematický postup při zprostředkování učiva žákům, který respektuje jejich věkové zvláštnosti a vychází z aktuálního stavu jejich vědomostí a dovedností. *Vysvětlování je didaktickou variantou vědecké explanace, v níž jde o rekonstrukci nebo pochopení nějakého jevu na základě argumentů vycházejících z příslušných zákonitostí.* [22, s.57], [22, s.53] Výuková metoda vysvětlování však musí respektovat také psychické procesy při osvojování učiva, a proto odráží též stupeň poznání těchto procesů i příslušných didaktických teorií a koncepcí.[22, s.57] *Podstata vysvětlování je ve vedení žáků k pochopení a osvojení si jádra sdělení, podstaty jevu, funkce předmětu. Vysvětlování vlastně reprodukuje poznávací proces, ale na rozdíl od živelného, přirozeného průběhu jej ovlivňuje, usměrňuje a facilituje.* [22, s.57] Vysvětlování záměrně navazuje na zkušenosti žáků, na stupeň osvojených poznatků. [22, s.57]

▪ Přednáška

Přednáška se na rozdíl od vysvětlování vyznačuje delším uceleným projevem, zprostředkovávajícím závažné téma skupině zainteresovaných posluchačů. Je po obsahové, formální i řečnické stránce jasně strukturovaným a promyšleně prokomponovaným řečnickým útvarem, který v přímé komunikaci vědomě využívá síly živého slova, aby posluchače získal, informoval a přesvědčil. Jako vyučovací metoda byla přednáška kritizována a odmítána reformním hnutím, protože nepočítá s aktivitou účastníků. Tím, že převážně předkládá k osvojení utříděná fakta, nevyvolává tolik potřebu dále je zpracovávat a bezprostředně na ně reagovat. Souvislý ráz přednášky neumožňuje diferencovat, celá skupina musí postupovat stejným tempem, obtížně se zjišťuje, jak žáci učivo průběžně chápou. *Za značný nedostatek se považovalo, což ostatně platí o všech slovních metodách, že ve školách převládá verbalismus. To zajisté platí o špatné přednášce a o nesprávném uplatňování slovních metod. Naproti tomu má přednáška i určité výhody, pro něž by nebylo správné ji ze školy zcela vypuzovat.*

[22, s.60] Dobrá přednáška totiž pozitivně působí živým slovem, které může u posluchačů vyvolat hluboké citové odezvy a prožitky. Na přednášce se oceňuje také skutečnost, že se informace zprostředkovává rychle a aktuálně. Přednáška nachází i v dnešní škole své příznivce, poněvadž plní některé specifické funkce (L. H. CLARK, J. S. STARR, 1976 s. 168). Dle Maňáka str. 60 rozlišujeme následující specifické funkce přednášky:

- a) je úvodem k novým žákovským aktivitám a učebním jednotkám, je motivačním faktorem,
- b) učivo lze v přednáškách přehledně shrnout a systematizovat,
- c) vyplňuje mezery mezi jednotlivými lekcemi, které nemohou obsáhnout všechno učivo,
- d) je vhodná pro vysvětlení teorie.

- Práce s textem

Metoda práce s textem nemá vést jen k osvojení si technické nebo metodické dovednosti, ale zahrnuje též vytvoření pozitivního postoje a vztahu ke knize vůbec. *Odkaz Komenského, že „kandidát vzdělání si má nad zlato a drahé kamení vážit knih“ není jen poselstvím z dávných dob, kdy kniha byla vzácností, nýbrž platí do dneška, kdy je knih přebytek. Práci s textem obvykle rozumíme výukovou metodu založenou na zpracovávání textových informací, jejichž využití směřuje k osvojení jejich poznatků k jejich rozšíření a prohloubení, k jejich upevnění, fixaci [22, s.64] . Jde o metodu, v níž dominuje žákovské učení podporované v řadě didaktických situací učitelem. Dle Maňáka 2003 při práci s textem jde především o to, aby mu žák porozuměl. [22, s.65]*

- Rozhovor

Výukový rozhovor je odedávna chápán jako prostředek aktivizace žáků, neboť žáky povzbuzuje k pozornosti a vyzývá ke spolupráci. *Představuje protiklad k jednosměrnému instruování, poučování a „předávání“ informací, a tím přispívá k překonávání formalismu a pamětního učení. Významnou funkci plní rozhovor při motivaci, neboť že bezprostředně oslovuje, budí jejich zájem a nabízí jim spoluúčast při řešení problémů. [22, s.69]* Metoda rozhovoru představuje dle Maňáka 2003 verbální komunikaci v podobě otázek a odpovědí dvou nebo více osob na dané výchovně-vzdělávací téma, které se vyznačuje svou vnitřní zaměřeností na stanovený cíl. Základními prvky rozhovoru jsou oslovení a replika, přičemž partneři rozhovoru mají v ideálním případě stejná práva, tím vzniká dialog. Úroveň charakter řízení rozhovoru je ze strany učitele různá – podle toho se rozlišují volnější druhy rozhovoru a vázané druhy rozhovoru. [22, s.69]

2. Metody názorně-demonstrační

Metody názorně-demonstrační a dovednostně-praktické spolu s metodami slovními představují komplexní systém interakce člověka s jeho přírodním a společenským prostředím v edukační transformaci. Maňák 2003 rozlišuje následující metody:

- Předvádění a pozorování

Metoda předvádění zprostředkovává žákům prostřednictvím smyslových receptorů vjemy a prožitky, které se stávají stavebním materiálem pro následné psychické úkony a procesy. [22, s.78] Má-li být demonstrace úspěšná, nelze podcenit ani význam slovního doprovodu. Nedílnou součástí metody předvádění je pozorování, které jakoukoliv demonstraci jevu doprovází, může se však uplatňovat i samostatně. *Pozorování pro svůj zásadní význam je sice nezbytné rozvíjet ve všech situacích, ale při předvádění je jeho úloha zvlášť významná, neboť předvádění bez souběžného pozorování, vnímání a recipování ztrácí smysl.* [22, s.65] Výcvik ve vnímání a pozorování je vhodné rozfázovat do etap: [22, s.69]

1. cílové postižení objektu,
2. jeho analýza,
3. zapojení do souvislostí,
4. myšlenkové zpracování.

- Práce s obrazem

Práce s obrazem ve výuce představuje starý a osvědčený postup, jak dosvědčují známé příklady z antiky. Základ novověké práce s obrazem najdeme v Komenského Světě v obrazech a později u jeho následovníků. V obecném smyslu obraz znamená znázornění reality různými prostředky za účelem zachování vjemu, nebo představy, v přeneseném významu se užívá k označení odrazu, podívané, názoru apod. [22, s.82, 83] didaktický obraz se chápe jako zobrazení nějakého jevu pro využití v edukačním procesu, a to v rozmanitých podobách a modifikacích, bez ohledu na jeho konkrétní realizační formu. *Lze také chápat jako specificky organizovaný informační systém sloužící jako pramen poznání, zprostředkovávající vizuální sdělení.* (MACEK, Z., 1984) .

- Instruktaž

Instruktaž je výuková metoda, která zprostředkovává žákům vizuální, auditivní, audiovizuální, hmatové a podobné podněty k jejich praktické činnosti. [22, s.87] *Druhy instrukcí plní v procesu vytváření dovedností tyto základní funkce:* (volně podle GAGNÉHO, M., 1975, str. 208) Instrukce informují žáky o jejich předpokládané činnosti (popisují obvykle postup této činnosti), řídí pozornost žáků a zaměřují ji na důležité, popř. náročnější kroky.

3. Metody dovednostně-praktické

Z pohledu výukových metod se problematika dovednostně-praktických kompetencí žáků dle Maňáka 2003 vztahuje zejména na ty postupy, které kultivují žákovy činnosti vedoucí k osvojení psychomotorických a motorických dovedností a k tvorbě materiálních produktů. *V návaznosti na reformní hnutí se v současnosti zaměření výchovy na život ztělesňuje v koncepci tzv. činnostně orientované výuky,* (Handlungsorientierter Unterricht – H. GUDJONS, 1997, H. MEYER, 2000). Pod tímto názvem se rozumí takové pojetí výuky, které žákům umožňuje činnostní přístup k vyučovacím předmětům a k učivu. Východisko učebního procesu představují materiální činnosti žáků, jejichž cílem je překonat odtržení školy od života (E. Enzym Kolpädie Erziehungswissenschaft, 1986). *Uvádějí se tyto znaky činnosti výuky: aktivizace všech smyslů, odpovědnost a metodická kompetence žáků, orientace na konkrétní produkty, kooperativní jednání a zaměření na život* (GUDJONS, H., 1997, str.115).

- Napodobování

Napodobování se vymezuje jako proces přebírání určitých způsobů chování od jiných, zejména starších lidí, kteří mají autoritu. *Projevuje se jako napodobování bezděčné, nebo záměrné, může být ovlivňováno racionálně nebo citovými vazbami, vzorem (modelem), nejčastěji probíhá jako imitace bezprostřední, anebo to může být působení zprostředkované, nepřímé (z četby, vliv TV apod.). Z pedagogického hlediska je důležité, zda napodobovaný příklad působí pozitivně, nebo negativně.* [22, s.97] Napodobování se vymezuje jako proces „ přebírání určitých způsobů chování od jiných, zejména starších lidí, kteří mají autoritu“ (L. ĎURIČ, M. BRATSKÁ a kol., 1997 str. 194).

- Manipulování, laborování a experimentování

Metoda manipulování napomáhá poznávat prostředí, zařízení a vybavení, v němž se žák pohybuje a které si má osvojit, proto je vhodná zejména v mladším školním věku, kdy žáky přitahuje všechno, co lze zkusit, vyzkoušet, ověřit a využít. *Konkrétní podoby nabývá zacházení s předměty při různých pracovních činnostech, jako např. stříhání, lepení, modelování, pěstování rostlin apod. Pro žáky jsou atraktivní demontážní a montážní práce, při nichž se rozebírají a znovu skládají vhodné výrobky a pomůcky, technická zařízení apod.* [22, s.94] *Velké oblibě se u žáků mladšího školního věku těší laborování, které se uplatňuje zejména ve fyzice, v chemii a v přírodovědných předmětech, které umožňují provádět jednoduché pokusy, při nichž žáci ověřují poučky nebo zdůvodňují svá pozorování.*(MOJŽÍŠEK, L., 1975, str.135) Experimentem se rozumí takový badatelský přístup k realitě, kterým se „na základě určité, teoreticky zdůvodněné hypotézy záměrně mění, nebo ovlivňují některé stránky sledované skutečnosti při čemž se existující podmínky udržují konstantní a provedené zásahy a dosažené výsledky se přesně registrují“ (MAŇÁK, J., 1994, str. 21)

- Produkční metody

Produkční metody zahrnují všechny ty postupy, úkony a operace, při nichž vzniká nějaký, smysly registrovatelný produkt, výkon, výtvar, výstup. Těmito metodami se nacvičují různé pohybové dovednosti, patří sem však také výkony jemné motoriky, jako např. psaní, rýsování, kreslení, modelování, hra na hudební nástroje apod., poněvadž výsledkem těchto aktivit je konkrétní výkon, jehož základ je v motorické činnosti. [22, s103]

4. Aktivizující výukové metody

Aktivizující metody se vymezují jako postupy, které vedou výuku tak, aby se výchovně-vzdělávacích cílů dosahovalo hlavně na základě vlastní učební práce žáků, přičemž důraz se klade na myšlení a řešení problémů. Aktivizující metody přispívají svým podílem k překonávání petrifikovaných stereotypů ve výuce a podporují tvořivé hledání učitelů. *Inovačních, aktivizujících postupů využívají zejména alternativní školy.* [22, s.105]

- Metody diskusní

Diskuse – disputace, rozprava, beseda, rokování, výměna názorů – má, jak naznačují uvedená synonyma, řadu variant a modifikací vzájemně se odlišujících svými cíli a způsoby realizace, ale v podstatě jde vždy o komunikaci ve skupině zájemců o určitý problém. *Výuková metoda diskuse se na rozdíl od rozhovoru vymezuje jako taková forma komunikace učitele a žáků, při níž si účastníci navzájem vyměňují názory na dané téma, na základě svých znalostí pro svá tvrzení uvádějí argumenty, a tím společně nacházejí řešení daného problému.* [22, s.108]

- Metody heuristické, řešení problémů

Prostřednictvím heuristických metod se učitel snaží žáky získat pro samostatnou, odpovědnou učební činnost různými technikami, které mají podporovat objevování, pátrání, hledání, jako např. kladením problémových otázek, expozicí různých rozporů a problémů, seznamováním se zajímavými případy a situacemi apod. [22, s.113] Tyto strategie a techniky podporující heuristické procesy žáky silně motivují, pomáhají jim osvojit si potřebné vědomosti a dovednosti, to však neznamená, že mohou zcela nahradit všechny ostatní metody, protože žáci ani z časových důvodů nemohou všechno sami znovu objevovat a prozkoumávat.

- Metody situační

Fáze řešení situace: Volba tématu. Musí být v souladu s cíli výuky a odpovídat připravenosti žáků. Seznámení s materiály. Žáci musí mít přístup k důležitým faktům, které jsou pro řešení nepostradatelné. Jde o: dokumenty, písemnosti, obrazy, TV nahrávky atd. Je možné, aby si je žáci opatřovali sami. Vlastní studium případu. Žádoucí je, aby učitel žáky do dané problematiky uvedl, vytyčil sledované cíle a poskytl úvodní rady a pokyny. Návrhy řešení, diskuse. V diskusi o navrhovaných postupech řešení vítězí řešení nejpropracovanější a nejvěrohodnější. *Žáci sdělují své názory, návrhy a závěry, které učitel konfrontuje se skutečností. Pokračovat v řešení případu se může metodou hraní rolí, případně jinými metodami.* [22, s.119]

- Metody inscenační

Průběh inscenace se obvykle dělí na několik fází, které se podle charakteru zpodobovaného příběhu různě modifikují. Obecně jde o tyto fáze: [22, s.123]

1. Příprava inscenace. Zahrnuje stanovení cíle, konkretizaci obsahu, časový plán, rozdělení rolí a vytyčení postupu.

2. Realizace inscenace. Obtížným úkolem se někdy může stát získání účastníků k spolupráci při obsazování konkrétních rolí. V této fázi dostávají jednotliví aktéři pokyny k zpodobení dané postavy, ovšem diferencovaně a taktně. Při nácviu inscenace se přípouštějí rozmanité kombinace provedení, počítá se s improvizacemi.

3. Hodnocení inscenace. Koná se pokud možno bezprostředně po jejím ukončení.

Je důležité, aby hodnocení výkonů bylo provedeno citlivě a v pozitivním duchu. Hodnocení může probíhat také jako diskuse v plénu, ve skupinách, pomocí připravených otázek, na základě záznamu inscenace nebo individuálně s každým účastníkem.

- Skupinová a kooperativní výuka

Pro skupinovou výuku jsou naopak charakteristické tyto rysy:

- spolupráce žáků při řešení obvykle náročnější úlohy nebo problému,
- dělba práce žáků při řešení úlohy, problému,
- sdílení názorů, zkušeností, prožitků ve skupině,
- prosociálnost, tj. vzájemná pomoc členů skupiny,
- odpovědnost jednotlivých žáků za výsledky společné práce. [22, s.137]

Vedle pojmu skupinová výuka se objevuje též pojem kooperativní výuka. Je to také komplexní výuková metoda, která je založena na kooperaci (spolupráci) žáků mezi sebou při řešení různě náročných úloh a problémů, ale i na spolupráci třídy s učitelem. Velmi často bývá kooperativní výuka realizována ve skupinách. Proto ji, s jistým zjednodušením, můžeme považovat za formu skupinové výuky. Toto pojetí kooperativní výuky potvrzují také někteří

zahraniční autoři. Např. C. BASSETT, J. MCWRITER a K. KITZMILLER (1999) považují kooperativní výuce ve třídě za klíčové následující prvky:

- pozitivní závislost členů skupiny, tzn., že úspěšnost každého jednotlivého člena skupiny je závislá na úspěšnosti všech jejích ostatních členů,
- interakce žáků ve skupině „tváří v tvář“,
- individuální odpovědnost žáků za skupinovou spolupráci (její průběh a výsledky), včetně hodnocení přínosu jednotlivců pro společné řešení úlohy nebo problému,
- vývoj účinných sociálních dovedností,

- Individuální a individualizovaná výuka, samostatná práce žáků

Přínos samostatné práce žáků se vidí v tom, že žáci: [22, s.152] se individuálně zapojují do výukových aktivit, realizují své nápady, učí se odpovědnosti, spoléhají se na vlastní síly, volí si vlastní tempo práce, plánují a rozvrhují svůj čas a síly, podporuje se diferenciaci třídy, učitel se může individuálně věnovat některým žákům, respektují se specifické předpoklady jednotlivých žáků, jejich zaujetí, tvořivost atd. K nevýhodám individuální práce žáků patří: malá nebo žádná vzájemná komunikace a spolupráce, nepodporují se sociální vztahy, nerozvíjejí se formy sociálního učení. [22, s.152]

Projektová výuka

Projektová výuka (učení v projektech) částečně navazuje na metodu řešení problémů, jde však v ní o problémové úlohy komplexnější, o výukové záměry a plány, které mají vždy také širší praktický dosah. Jestliže výuka zaměřená na řešení učebních problémů a úloh se uzavírá mezi stěny učebny nebo školy, učení v projektech hranice školy překračuje, a to do přírody, společenské komunity nebo do výrobního procesu. Liší se však také od vycházky, exkurze nebo od pracovní a technické výuky hlavně tím, že účastníci projektu se angažovaně začleňují do životní praxe a že za své aktivity též přebírají určitou odpovědnost. *Tradiční výuka také většinou probíhá v izolovaných vyučovacích předmětech, kdežto projekty sdružují*

přirozenou cestou k spolupráci několik vyučovacích předmětů, neboť jejich cílem je řešit situaci ze životní reality. [22, s.168]

Organizační formy vyučování je způsob uspořádání celého vyučovacího procesu, jeho složek (učitele, žáka, učiva) a vzájemných vazeb v čase (dynamická stránka) a v prostoru (statická stránka). Každá organizační forma vyjadřuje zároveň vnitřní strukturu systému řízení výuky a ovlivňuje řadu faktorů jako například metody [14]. Vyučovací proces může vypadat různě, jelikož se může lišit počet žáků a učitelů, učivo, prostor, ve kterém se vede hodina a její délka:

- žáci mohou být vyučováni ve třídách, skupinách, dvojicích nebo jednotlivě
- učitelé vedou hodinu v počtu jednoho až dvou, nebo může být učitel s asistentem či může vyučovat tým učitelů s asistenty a dobrovolníky
- učivo je rozděleno do předmětu, projektů, programů nebo bloků
- prostory pro výuku mohou být učebny či laboratoře, které mohou být speciální nebo variabilní
- čas se stanovuje jako vyučovací hodina, blok, individuálně stanovený, dle potřeby učitele či žáka, epocha

Organizační formy můžeme třídit z určitých hledisek a to podle prostředí, podle uspořádání žáků, podle rolí žáku, atd.

6 Individuální vyučování

Principy, které jsou v tomto vyučování stanovují, že výuku vede jeden učitel a jeden žák pracuje individuálně bez spolupráce s dalšími žáky. Vyučující používá na každého žáka jiný postup, podle jeho potřeb a schopností. Doba stanovená pro výuku je volná, tzn. že doba se stanovuje, podle toho jak se žákovi daří. [14] Žáci jsou při hodinách rozmístěni různě a pomůcky či vybavení také. Tento způsob metody je vhodný například pro výuku na hudební nástroj, protože je časově náročný a ve výuce jiných předmětů by byl neefektivní.

7 Skupinové vyučování

Skupinové vyučování je systém, ve kterém jsou žáci rozděleni do skupin o různém počtu. Skupiny mohou být homogenní - skupinu tedy tvoří žáci, kteří jsou na stejné, nebo podobné úrovni, nebo heterogenní - tedy smíšené. Všechny skupiny pak mohou řešit buď stejné úkoly, nebo každá jiný úkol odpovídající úrovni skupiny, případně se mohou na daných úkolech

(stanovištích) střídat. [14] umožňuje učiteli individuálnější přístup při současné výuce většího počtu žáků. U žáků rozvíjí schopnost spolupráce.

8 Hromadné vyučování

Tento způsob vedení výuky je nejpoužívanější a dochází v ní k různým obměnám v průběhu vývoje lidské společnosti. Základními znaky jsou, že výuku žáku ve třídě vede jeden učitel, který má vedoucí postavení a „neomezené“ možnosti svého působení ve hodinách. Učivo je uspořádáno do předmětů, které se učí ve vyučovacích hodinách. Žáci jsou v jedné místnosti (učebně) stabilně rozmístěni ve frontálním uspořádání. [14]

▪ Učení v životních situacích

Při učení v životních situacích žák reaguje na celostní okolnosti, poměry a podmínky prostředí, které aktivizují jeho poznávací procesy, vyžadují volní úsilí, angažují celou jeho osobnost, ale přinášejí mu také silné zážitky a uspokojení z vlastní činnosti. Problémy, které žák řeší, často podněcují také jeho samostatnost a tvořivost, motivují ho k vyšším výkonům, k experimentování a ověřování nápadů a myšlenek. Uplatní se nejen žákovy kognitivní zájmy, ale také jeho manuální a technické schopnosti a dovednosti, nemluvě o uplatnění fantazie a imaginace. Má-li si však metoda učení v životních situacích ponechat charakter záměrného edukačního působení, je nutno promyšleně volit takové životní situace a problémové okruhy, které sice žákovi umožňují uplatnit zájmy, potřeby a vlastní úsilí, ale které na druhé straně jsou přiměřené jeho silám a odpovídají celkovému pedagogickému záměru. [22, s.178]

▪ Televizní výuka

Pro úspěšné působení televizní výuky je ovšem nutno vytvořit vhodné podmínky. Je nezbytné, aby pořady především vycházely z přesně vymezeného výchovně-vzdělávacího záměru, který musí být autorům zřejmý od začátku tvorby pořadu. (BURNS, R. W. 1977, str. 109-121) Tato okolnost je v dnešní době zvláště důležitá, poněvadž četné výukové pořady připravují amatéři, kteří sice disponují dokonalou technikou, ale jejich odborné pedagogické kompetence jsou nedostačující. *Vzniklé nedostatky se promítají do málo účinného, nebo přímo negativního působení televizní výuky.* [22, s.181]

- Výuka podporovaná počítačem

Stále více se uplatňuje počítačová podpora výuky; uvedme tyto možnosti dle Maňáka 2003 str. 186: multimediální programy, simulační programy, modelování, testovací programy, výukové programy, informační zdroje, videokonference, distanční formy výuky, virtuální realita.

3. Cíle a kompetence ve středním odborném školství

Jsou voleny s ohledem na obsah konkrétního učiva a výsledků vzdělávání, kterého se má dosáhnout. Učitelé volí metody podle svých potřeb a zkušeností a s ohledem na charakter vyučovaného předmětu. Uplatňují vhodnou motivaci, která stimuluje práci žáků a nejčastěji se opírá o zájem o zvolený učební obor. Podobně aplikační příklady jsou vybírány tak, aby se týkaly problematiky odborných předmětů. Důraz je kladen na podporování samostatné práce žáků, především na osobní zodpovědnost a samostatnost, schopnost kooperace a týmové spolupráce se záměrem odpovídajícího sebehodnocení a poznání svých možností a ovlivňování žákovských postojů – samostatné práce žáků, skupinové práce, brainstorming, referáty, prezentace písemné, ústní a jiné, společné hodnocení, analýza výsledků. Důležitou složkou teoretické výuky je používání názorných pomůcek v různé formě, které žákovi usnadňují pochopení učiva, jako vzorky, nástěnné obrazy, zvukové nahrávky, instruktážní a výukové video, exkurze. [22]

K procvičování a upevňování učiva se využívají různé formy ústních, písemných a praktických cvičení, soutěže, simulační metody, projekty apod. Velký důraz je kladen na vytváření mezipředmětových vazeb, které rozšiřují klíčové kompetence žáka. *Součástí výuky jsou besedy s odborníky, návštěvy výstav a koncertů, odborné exkurze, soutěže, skupinové projekty a různé formy zapojení žáků do prezentačních akcí školy.* (ČADÍLEK, STEJSKALOVÁ 2003)

Praktické vyučování umožňuje žákům využití teoretických poznatků v praxi, ověření a rozšíření odborných znalostí a pěstování dovedností potřebných pro daný obor tak, aby žák získal jistotu při provádění praktických činností, byl samostatný, dokázal prakticky použít nabyté znalosti při řešení a plnění praktického úkolu. Žáci jsou vedeni k odpovědnosti za

plnění úkolů a kvalitu vykonané práce jednotlivce i kolektivu. Používané metody rozvíjí komunikační dovednosti, estetické cítění, upevňování pracovních návyků. Metody odborného výcviku jsou doplněny o návštěvy odborných pracovišť, veletrhů a exkurzí. Škola se snaží vytvořit e – learningovou knihovnu pro samostudium žáků a procvičování znalostí teoretického vyučování. (MŠMT, 2012)

3.1 Výukové kompetence odborného vzdělávání

J. Maňák a V. Švec ve své publikaci „Výukové metody“ používají kombinovaný pohled na výukové metody, přičemž rozlišují tři skupiny, totiž metody klasické, metody aktivizující a metody komplexní, a to podle kritéria stupňující se složitosti edukačních vazeb. Tohoto dělení se budeme v následujícím textu držet. [22]

Odborné kompetence

a) Vykonávat odborné činnosti při poskytování kadeřnických služeb, tzn. aby absolventi:

- ✓ zvolili vhodnou úpravu účesu podle kvality a diagnózy vlasů v souladu s požadavky zákazníka, zdravotně-hygienickými předpisy, technologickým postupy a estetickými zásadami, módními trendy a novými vědeckými poznatky;
- ✓ poskytovali různé druhy masáží vlasové pokožky a prováděli povrchovou a hloubkovou regeneraci vlasů;
- ✓ správně pečovali o různé typy vlasů, rozpoznali závažné onemocnění vlasů a vlasové pokožky hlavy a včas doporučili návštěvu lékaře;
- ✓ upravovali účesy stříháním, tvarovali vlasy vodovou nebo trvalou ondulací nebo elektrickým ondulačním železem, ondulačními kleštěmi a žehličkou, odbarvovali vlasy, melírovali vlasy odbarvováním a barvením, tónovali a barvili vlasy;
- ✓ zvládli úpravu vlasů do náročných společenských, případně soutěžních účesů;
- ✓ dovedli využívat znalosti z historie účesové tvorby v moderní účesové tvorbě;
- ✓ upravovali vzhled zákazníků (holili vousy a upravovali tvar knírů a plnovousů stříhem, barvili řasy a obočí, kníry a plnovousy);
- ✓ zhotovovali vlasové doplňky, upravovali je a ošetřovali;
- ✓ dodržovali pracovní kázeň, samostatně organizovali svou práci;
- ✓ zvyšovali si soustavně svou odbornou úroveň studiem odborné literatury a časopisů,

návštěvami předváděcích akcí a soutěží v účesové tvorbě.

b) Volit a používat přípravky v souladu s technologickými postupy, tzn. aby absolventi:

- ✓ vhodně volili přípravky podle jejich vlastností a možností použití;
- ✓ bezpečně manipulovali s přípravky a volili vhodné podmínky a způsoby jejich uskladnění;
- ✓ dodržovali správné dávkování přípravků a způsoby bezpečné likvidace po skončení jejich životnosti;
- ✓ sledovali průběžně nabídku nových přípravků a možnosti jejich použití a vhodným způsobem je doporučovali zákazníkům;
- ✓ motivovali zákazníka k nákupu přípravků odborným zdůvodněním potřeb při péči o vlasy.

c) Uplatňovat zdravotní a estetické požadavky a zásady hygieny při poskytování kadeřnických služeb, tzn. aby absolventi:

- ✓ posoudili možnost poskytnutí kadeřnických služeb z hlediska vyskytujících se chorob vlasů a pokožky kůže;
- ✓ dodržovali zásady osobní a provozní hygieny;
- ✓ důsledně dodržovali zdravotně-hygienické předpisy;
- ✓ rozvíjeli vlastní výtvarné činnosti a zdokonalovali se v provádění návrhové kresby úpravy vlasů;
- ✓ rozvíjeli estetické cítění a uplatňovali estetická hlediska při poskytování kadeřnických služeb i v každodenním životě;
- ✓ tvořili účesy s ohledem na typ zákazníka a tvar jeho obličeje a hlavy s cílem zakrýt případné estetické nedostatky a vyzvednout estetické přednosti. (HULKSEN ,M.a kol.: Příručka pro kadeřnice, Europa- Sobotales cz Praha 2005)

d) Jednat se s zákazníky, spolupracovníky a obchodními partnery, tzn. aby absolventi:

- ✓ vystupovali profesionálně a kultivovaně ve vztahu k zákazníkům, spolupracovníkům a obchodním partnerům;
 - ✓ vhodně navazovali kontakt se zákazníky, uměli s nimi hovořit a naslouchat jim;
 - ✓ poskytovali zákazníkům poradenské služby z hlediska pravidelné domácí péče o vlasy a jejich úpravy do požadovaného účesu;
- řešili nezvyklé a problémové situace ve styku se zákazníky, spolupracovníky

i obchodními partnery;

- ✓ uměli se vyrovnat se stresovými situacemi, regulovali své chování, aby nedocházelo ke konfliktům a napětí mezi lidmi, pečovali o své duševní zdraví;
- ✓ pečovali soustavně o rozvoj své osobnosti, o svůj vzhled a osobní hygienu.

e) Vést podnikatelskou agendu, tzn. aby absolventi:

- ✓ orientovali se v ekonomicko-právním zabezpečení provozu
- ✓ využívali marketingových nástrojů k prezentaci provozovny;
- ✓ sjednávali nákup přípravků používaných k péči o vlasy a pokožku kštic;
- ✓ kalkulovali cenu poskytovaných služeb;
- ✓ vyhotovovali obchodní písemnosti v souladu s normalizovanou úpravou. (MŠMT 2012)

f) Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn. aby absolventi:

- ✓ chápali bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- ✓ znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- ✓ osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeji apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- ✓ znali systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- ✓ byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout.

g) Usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb, tzn. aby absolventi:

- ✓ chápali kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku;
- ✓ dodržovali stanovené normy (standarty) a předpisy související se systémem řízení

jakosti zavedeným na pracovišti;

- ✓ dbali na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňovali požadavky klienta (zákazníka, občana).

h) Jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje, tzn. aby absolventi:

- ✓ znali význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- ✓ zvažovali při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- ✓ efektivně hospodařili s finančními prostředky;
- ✓ nakládali s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

4. Výukové metody a jejich užití při výuce odborného výcviku

Pod pojmem vyučovací metoda bývá obvykle chápán způsob dosahování cíle vyučování nebo také cesta (methodos = cesta) uspořádaná určitým způsobem tak, aby žák dosáhl poznání"

"Vyučovací metody patří do nemateriálních didaktických prostředků. Vyučovací metoda v souhrnu s organizačními formami se někdy přirovnává k technologickému postu při výrobě, při kterém se cílevědomě mění vhodnými způsoby výchozí stav surovin a materiálů tak, aby bylo dosaženo konečného výsledku. Použitá metoda je rozhodujícím činitelem efektivity výroby". Ve vyučování odborného výcviku patří vyučovací metody k nejdůležitějším činitelům výchovně vzdělávacího procesu. Bez správně volené, promyšlené a dokonale zvládnuté metody nemůže učitel splnit svůj cíl vyučování. "Vyučovací metoda v užším slova smyslu je pouze článkem v souvislém vyučovacím procesu a má zde také jen svou dílčí funkci. *"Prostřednictvím metod se uskutečňuje vazba cíle a obsahu pedagogického procesu, jako výsledku, který je dán změnami ve vědomostech, dovednostech, postojích i osobních vlastnostech žáků"*. (KAŠPAROVSKÁ J., 2010) Dalo by se říci, že při výuce odborného výcviku se jedná o jednotu obsahu a prostředků z hlediska stanoveného cíle. Vyučovací metoda je specifikum, kdy vhodným pedagogickým působením řídí učitel učení žáků a vede je k dosažení stanovených cílů. Mezi nejčastější výukové metody v odborné praxi obor

kadeřník/kadeřnice patří například projektová výuka. Tato výuková metoda je především atraktivním zpestřením pro žáky. Žáci řeší zadaný úkol na pracovišti i v terénu. Pracují s literaturou, internetem, atd. Význam této metody spočívá k rozvíjení tvořivých činností, k praktickému řešení úkolů a problému s rozvojem tvořivého myšlení. Je zaměřena prakticky i teoreticky. Organizovanost a realizaci projektové výuky volí mistrová odborného výcviku. Většinou probíhá ve skupinách, ale mistrová může zvolit podle zadání i organizační formu individuální práce.

Příklad výukového projektu v praktickém vyučování oboru Kadeřník

Žáci navrhnu výukový projekt, který se bude týkat účesové tvorby 60. let 20. století.

Cíle projektu: Zjistit, jaké typy účesu vystihují dobu šedesátých let 20. století.

Najít dostupné informace o tomto historickém období v České republice.

Nakreslit a srovnat ty účesy, které se nejvíce přibližují k dnešní účesové tvorbě.

Zpracovat získané informace a prezentovat s nimi. Viz. příloha č. 5

5. Školní vzdělávací plán na Střední soukromé škole

5.1 Charakteristika školy

Soukromá střední škola a státní jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Č. Budějovice, s.r.o. vznikla sloučením Soukromé obchodní akademie a soukromého učiliště služeb, které bylo zařazeno do sítě škol v roce 1992. Původně byla škola umístěna do dvou pronajatých prostor a v roce 2000 byla přemístěna do vlastního areálu v Jeronýmově ulici v centru města. Právě toto umístění je výhodné pro dojíždějící žáky, kteří se dále nemusí dopravovat městskou dopravou.

V areálu školy se nachází vlastní učebny tříd a odborné učebny – jazyková učebna, učebny výpočetní techniky. Celkem se nachází v areálu 14 kmenových učeben a 5 odborných, součástí areálu je i kadeřnictví, kde se nachází pracoviště odborného výcviku. Další pracoviště odborného výcviku pro obor kadeřník se nachází v Oblouku.

Škola nemá vlastní tělocvičnu, využívá prostory domova mládeže u Hvízdala a sportoviště pedagogické fakulty – Jihočeské univerzity. Kapacita středního odborného učiliště je 340 žáků, z toho na obor kadeřník 90 žáků (v každém ročníku je otevřena jedna třída). Žáci jsou děleni na předměty – cizích jazyků, informační komunikační technologie. Školné a

poplatky jsou stanoveny ve smlouvě o výuce, která podepisována se zákonným zástupcem žáka nebo zletilým žákem.

5.2 Profil absolventa

Absolvent se uplatní v povolání kadeřník při poskytování profesionálních kadeřnických služeb ve středně velkých i malých provozovnách, studiích a salonech. Absolvent bude zhotovovat dámské, pánské a dětské účesy vhodně zvolenými technologickými postupy a v souladu s individuálním přáním zákazníka, estetickými požadavky, módními trendy, bezpečnostními a hygienickými předpisy. Bude poskytovat poradenské služby z hlediska ošetřování vlasů a návrhu na konečnou úpravu vlasů do módního účesu. (HŮLKSEN M.a kol.2005)

Organizace vzdělávání - délka a forma vzdělávání

Tento obor vzdělání lze realizovat v těchto formách vzdělávání:

- 3 roky v denní formě vzdělávání
- 1–1,5 roku v denní formě vzdělávání ve zkráceném studiu pro absolventy oborů vzdělání

ukončených maturitní zkouškou. Večerní, dálkové nebo kombinované vzdělávání je nejvýše o 1 rok delší než vzdělávání v denní formě.

Dosažený stupeň vzdělání

- střední vzdělání s výučním listem

Podmínky pro přijetí ke vzdělávání

- přijímání ke vzdělávání se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. – § 59, 60, 84 (2), dále § 63, 16, 20, 70,
- splnění podmínek zdravotní způsobilosti uchazečů o vzdělávání v daném oboru vzdělání.

Způsob ukončení vzdělávání, potvrzení dosaženého vzdělání a kvalifikace

Vzdělání se ukončuje závěrečnou zkouškou; dokladem o dosažení stupně vzdělání je vysvědčení o závěrečné zkoušce a výuční list. Obsah a organizace závěrečné zkoušky se řídí platnými předpisy. (MŠMT 2012)

Absolvent se vyznačuje těmito odbornými kompetencemi:

- využívá vhodné technologické postupy práce podle stanovené diagnózy,
- připravuje pracoviště, volí a používá potřebné nástroje a pomůcky, chemikálie a kosmetické přípravky vzhledem ke zvoleným pracovním postupům,
- provádí zkoušku citlivosti pokožky,
- myje vlasy a vlasovou pokožku s použitím vhodných kosmetických přípravků pro
- mytí vlasů,
- provádí různé druhy masáží pokožky s použitím regeneračních přípravků,
- stříhá vlasy, upravuje hustotu vlasů různými technikami a pomůckami,
- provádí natáčení, foukání, kroužkování vlasů, ondulaci železem do tvaru účesu,
- zhotovuje účesy pro různé společenské příležitosti, navrhuje vlasové doplňky;
- ovládá techniky trvalého barvení, odbarvování vlasů, krátkodobé přelivy, tónování vlasů,
- provádí preparaci vlasů, používá různé druhy natáčení, preparační vody v souladu s kvalitou - vlasů a druhem účesu,
- ošetřuje vlasy a vlasovou pokožku vhodnými regeneračními přípravky,
- provádí vhodnou konečnou úpravu pánských, dámských i dětských účesů,
- upravuje kníry, bradky a plnovousy,
- dodržuje hygienické normy a zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, provádí
- běžnou údržbu pracovních pomůcek a prostředí,
- dodržuje zásady ochrany životního prostředí při likvidaci odpadů,
- organizuje samostatně svou práci, pracuje v týmu,
- poskytuje poradenskou službu pro ošetřování vlasů a navrhuje konečnou úpravu vlasů do módního účesu,
- vede administrativní agendu a evidenci spojenou s činností podniku, využívá k tomu
- prostředky informační technologie,
- sleduje nové trendy v oboru a reaguje na ně,
- komunikuje s klienty aktivně v jednom cizím jazyce.

Absolvent je veden tak, aby:

- chápal principy demokratické společnosti a ve svém životě je uplatňoval,
- jednal profesionálně v souladu s etickými normami a pravidly, respektoval práva
- druhých (etnických skupin a ras), individuální zvláštnosti jiných lidí,
- uplatňoval bezpředsudkový přístup ke klientům, samostatně řešil nezvyklé situace,

- uměl jim předcházet kultivovaným vystupováním,
- měl reálnou představu o kvalitě své práce, pracoval samostatně, svědomitě, pečlivě,
- měl odpovědnost v jednání i v pracovní činnosti, reprezentoval firmu i sám sebe,
- rozvíjel pozitivní vztah k umění a kultuře, sledoval sdělovací prostředky,
- navštěvoval kulturní zařízení, uplatňoval estetická hlediska v každodenním životě,
- dbal o svůj zevnějšek, dodržoval každodenní osobní hygienu a hygienu prostředí,
- měl základní přehled o nabídce profesních a vzdělávacích možností a příležitostí v regionu,
- posuzoval reálně možnosti svého pracovního uplatnění a jim odpovídající potřeby dalšího vzdělávání,
- uvažoval a jednal ekonomicky v osobním a profesním životě,
- pracoval hospodárně a snažil se o loajálnost v pozici zaměstnance,
- dodržoval zásady a předpisy bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a hygienu práce,
- znal pracovní rizika spojená s výkonem svého povolání. (MŠMT 2012)

5.3 Klíčové kompetence

a) Kompetence k učení

Kompetence k učení musí připravit absolventa na potřebu celoživotního vzdělávání.

Absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky; efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání. (HULKSEN M. A kol. 2010)

b) Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

c) Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;

d) Vykonávat odborné činnosti při poskytování kadeřnických služeb

tzn. aby absolventi:

- zvolili vhodnou úpravu účesu podle kvality a diagnózy vlasů v souladu s požadavky zákazníka, zdravotně-hygienickými předpisy, technologickým postupy a estetickými zásadami, módními trendy a novými vědeckými poznatky;
- poskytovali různé druhy masáží vlasové pokožky a prováděli povrchovou a hloubkovou regeneraci vlasů;
- správně pečovali o různé typy vlasů, rozpoznali závažné onemocnění vlasů a vlasové pokožky hlavy a včas doporučili návštěvu lékaře;
- upravovali účesy stříháním, tvarovali vlasy vodovou nebo trvalou ondulací nebo elektrickým ondulačním železem, ondulačními kleštěmi

a žehličkou, odbarvovali vlasy, melírovali vlasy odbarvováním a barvením, tónovali a barvili vlasy;

- zvládli úpravu vlasů do náročných společenských, případně soutěžních účesů;
- dovedli využívat znalosti z historie účesové tvorby v moderní účesové tvorbě;
- upravovali vzhled zákazníků (holili vousy a upravovali tvar knírů a plnovousů stříhem, barvili řasy a obočí, kníry a plnovousy);
- zhotovovali vlasové doplňky, upravovali je a ošetřovali;
- dodržovali pracovní kázeň, samostatně organizovali svou práci;
- zvyšovali si soustavně svou odbornou úroveň studiem odborné literatury a časopisů, návštěvami předváděcích akcí a soutěží v účesové tvorbě;
- vhodně volili přípravky podle jejich vlastností a možností použití;
- bezpečně manipulovali s přípravky a volili vhodné podmínky a způsoby jejich uskladnění;
- dodržovali správné dávkování přípravků a způsoby bezpečné likvidace po skončení jejich životnosti;
- sledovali průběžně nabídku nových přípravků a možnosti jejich použití a vhodným způsobem je doporučovali zákazníkům;
- motivovali zákazníka k nákupu přípravků odborným zdůvodněním potřeb při péči o vlasy;
- posoudili možnost poskytnutí kadeřnických služeb z hlediska vyskytujících se chorob vlasů a pokožky kůže;
- dodržovali zásady osobní a provozní hygieny;
- důsledně dodržovali zdravotně-hygienické předpisy;
- rozvíjeli vlastní výtvarné činnosti a zdokonalovali se v provádění návrhové kresby úpravy vlasů;
- rozvíjeli estetické cítění a uplatňovali estetická hlediska při poskytování kadeřnických služeb i v každodenním životě;
- tvořili účesy s ohledem na typ zákazníka a tvar jeho obličeje a hlavy s cílem zakrýt případné estetické nedostatky a vyzvednout estetické přednosti;
- vystupovali profesionálně a kultivovaně ve vztahu k zákazníkům, spolupracovníkům a obchodním partnerům;
- vhodně navazovali kontakt se zákazníky, uměli s nimi hovořit a naslouchat jim;
- poskytovali zákazníkům poradenské služby z hlediska pravidelné domácí péče o vlasy a jejich úpravy do požadovaného účesu;
- řešili nezvyklé a problémové situace ve styku se zákazníky, spolupracovníky i obchodními partnery;

- uměli se vyrovnat se stresovými situacemi, regulovali své chování, aby nedocházelo ke konfliktům a napětí mezi lidmi, pečovali o své duševní zdraví;
- pečovali soustavně o rozvoj své osobnosti, o svůj vzhled a osobní hygienu;
- uvědomovali si ekonomicko-právním zabezpečení provozu;
- využívali marketingových nástrojů k prezentaci provozovny;
- kalkulovali cenu poskytovaných služeb;
- vyhotovovali obchodní písemnosti v souladu s normalizovanou úpravou;
- uvědomovali si bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- uvědomovali si a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeji apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- uvědomovali si systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout;
- uvědomovali si kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku;
- dodržovali stanovené normy (standarty) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti;
- dbali na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňovali požadavky klienta (zákazníka, občana);
- uvědomovali si význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení.

6. Návrh učiva a jeho ověření v rámci nového ŠVP pro vybrané předměty

Odborný výcvik

Cíl předmětu:

Cílem předmětu je vytvoření dovedností potřebných při tvorbě účesu (barva, střih, preparace, přeliv), naučit žáky používat techniky a technologické postupy v kadeřnické praxi. Uplatňovat požadavky na hygienu, sledovat nové módní trendy, zvyšovat své odborné a technické znalosti. Umět rozlišovat kvalitu vlasu, jeho pevnost, pružnost pro vhodné zvolení přípravků a následných pracovních postupů. Naučit žáky jednat se zákazníkem, umět vyhovět jeho představě a přání. Rozvoj aktivního přístupu žáků k pracovnímu životu a své profesní kariéře, včetně schopnosti přizpůsobovat se změnám na trhu práce. Cílevědomě přistupovat k týmové i samostatné práci.

Charakteristika učiva:

Během odborného výcviku se žák průběžně seznámí se základními hygienickými předpisy a předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Seznámí se s kadeřnickými přístroji, nářadím a materiály. Dokáže připravit a určit správný poměr barvicí směsi, preparačního roztoku, odbarvovací lázně, melírovacích technik a zvolit vhodnou koncentraci emulzních peroxidů. Umí rozlišit zdravotní stav pokožky, kvalitu vlasu zákazníka a navrhnout další postup a péči. Žáci rozliší a jsou schopni vytvořit denní, společenské a soutěžní účesy. Vytvoří vlastní návrhy a doladí vlasovými doplňky. V oboru vlásenkářství se žák naučí vytvořit základy při tvorbě vlásenkářských výrobků, dále jeho čištění, úpravu a uskladnění. Průběžně je žák seznamován s kosmetickou péčí, denním a večerním líčením, přípravkami dekorativní kosmetiky, péčí o ruce a celkovou úpravou kadeřníkovy zevnějšku. Poznatky z předmětu odborného výcviku dokáže aplikovat i v teoretických odborných předmětech. Podrobné zpracování celkového plánu je v ŠVP – viz. Příloha 1., 2., 3.

Metody a formy výuky:

Při praktické výuce je používán výklad, demonstrační metody, názorné ukázky, práce s odbornou literaturou. Žáci pracují na zadaných úkolech samostatně i v týmu. Systematicky jsou využívány nové poznatky z různých kadeřnických soutěží, školení a další odborné literatury, žák je veden k jejich správnému využití. Žáci se zúčastňují různých prezentačních akcí školy – soutěže, módní přehlídky.

Hodnocení žáků:

Je používáno slovní i numerické hodnocení. Posuzuje se kvalita provedené práce, pracovní přístup, schopnost spolupráce, průběžně jsou kontrolovány volby materiálů, pracovní úkony a jejich časové provedení. Podle množství a kvality vykonané práce je žák hodnocen i finančně odměněn formou kapesného. Hodnocení je prováděno na základě dosažených pracovních výsledků, na základě plnění jednotlivých úkolů s ohledem na množství odpracovaných hodin. Kritéria hodnocení vychází z Klasifikačního řádu Soukromé střední školy Č. Budějovice.

Přínos předmětu pro rozvoj klíčových kompetencí a průřezových témat:

Během odborného výcviku jsou uplatňovány všechny klíčové kompetence. Vzdělávání je zaměřeno na vytvoření pozitivního vztahu k oboru a zvládnutí všech potřebných dovedností k vykonávání povolání kadeřníka. Žák si musí být vědom náročnosti zvoleného oboru, dokázat se vyrovnat s pracovními i osobními problémy, umět se přizpůsobit pracovním podmínkám a stát se plnoprávným a hodnotným členem společnosti.

Název vyučovacího předmětu: Materiály

Cílem předmětu je poskytnout žákům vědomosti o složení, stavbě a struktuře vlasu, o jeho chemickém složení a fyzikálních vlastnostech. Snaha o to, aby měl absolvent přehled o používaných přípravcích, jejich vlastnostech, složení a působení v průběhu aplikace. Zprostředkovat žákům ucelený přehled o zdravotně-hygienických předpisech pro kadeřnictví a uvádět je do praxe. Seznámit žáky s bezpečnostními předpisy, které souvisejí s kadeřnickou provozovnou. Seznámit žáky s vybavením kadeřnické provozovny, prostředky a materiály, které jsou nezbytné pro kadeřnickou činnost. Naučit žáky samostatně pracovat s odbornou kadeřnickou literaturou a vést je k tomu, aby samostatně pracovali a využívali znalosti z estetiky a rozhodovali se při samostatné tvorbě účesů.

Žáci:

Provádí diagnózu vlasů a na základě výsledků určí postup úpravy účesu.

Popíše a posuzují stavbu a strukturu vlasu a vousu, hodnotí jejich chemické a fyzikální složení a vlastnosti.

Mají přehled o používaných přípravcích a dbá na hospodárné a ekologické využívání přípravků a jejich bezpečnou likvidaci.

Volí potřebné pracovní pomůcky v souladu se zvoleným technologickým postupem.

Získá informace o správném dávkování přípravků s ohledem na diagnózu vlasů.

Vybere vhodný přípravek v souladu s jednotlivými fázemi technologických postupů a s ohledem na ekonomické využití.

Dodržuje bezpečnostní předpisy a ochranná opatření při práci s přípravky a při jejich uskladnění. Volí potřebné pracovní pomůcky v souladu se zvoleným technologickým postupem. Provádí běžnou údržbu a čištění používaného vybavení a zařízení provozovny.

Mají základní přehled o zásadách kosmetiky, rozlišují druhy pleti a dokáží o ně pečovat pomocí správně vybraných kosmetických přípravků.

Charakteristika učiva:

Obsah předmětu vychází z obsahového okruhu RVP – Tvorba účesů – kadeřník. Je zařazeno učivo o bezpečnostních, zdravotně-hygienických předpisech a požární prevenci, které souvisejí s kadeřnickou praxí. Žáci jsou obeznámeni s otázkami stavby a struktury vlasového kořínku a stvolu, se základními druhy technického a materiálního vybavení kadeřnických provozoven, se základními technologickými postupy kadeřnických úkonů. Obsah učiva předmětu navazuje na vědomosti získané v předmětech Zdravověda, Tvorba účesů, Dějiny kultury, Chemie a tyto vědomosti žák aplikuje při vypracování zadaných úkolů a v praktickém vyučování.

Pojetí výuky:

Metody výuky:

Metody motivační – příklady z každodenního života, pochvaly, pokusy dle možností školy.

Metody fixační – opakování učiva ústní, písemné, domácí práce, rozhovor, diskuse.

Metody expoziční – popis, vyprávění, vysvětlování, referáty, práce s učebnicí a učebním textem, práce s kadeřnickými časopisy, zápisy na tabuli, využití zpětného projektoru, DVD přehrávače, využití výukových programů, praktická cvičení, práce s modely, školení o nových kadeřnických technologiích, přednášky, kadeřnické výstavy a soutěže. Probrané učivo je prohlubováno pomocí frontálního opakování, doplňování do tajenek, které si žáci připraví.

Formy výuky:

Hromadné vyučování – vyučování frontální, popř. skupinové

Hodnocení výsledků žáků:

Ústní zkoušení minimálně 1 x za pololetí, písemné zkoušení minimálně 4 x za pololetí, dílčí hodnocení samostatné práce žáků – referáty, praktická cvičení, ročníkové práce.

Předmětem hodnocení je: zvládnutí teoretického základu učiva, schopnost aplikovat základní poznatky v praxi a na konkrétních příkladech, aktivita při diskusích, aktivita v praktických

zkušenosti, efektivní práce se zdroji informací. Kritéria hodnocení vychází z Klasifikačního řádu SŠ Č. Budějovice

Název vyučovacího předmětu: Tvorba účesu

Žáci:

Pracují efektivně a precizně.

Dokáží odhadnout výsledky svého chování na okolí ve vztahu k používání chemických látek především v kadeřnictví. Uvědomují si dopad vlastního chování a jednání na životní prostředí. Sami získávají informace o chemických přípravcích ve svém okolí a dokáží s nimi zacházet podle zásad zacházení s těmito látkami.

Charakteristika učiva:

Obsah předmětu vychází z obsahového okruhu RVP – Tvorba účesů – kadeřník.

Je zařazeno učivo o bezpečnostních, zdravotně-hygienických předpisech a požární prevenci, které souvisejí s kadeřnickou praxí. Žáci jsou obeznámeni se základními druhy technického a technologického vybavení kadeřnických kadeřnických úkonů. Obsah učiva předmětu navazuje na vědomosti získané v předmětech Zdravověda, Materiály, Dějiny kultury, Chemie a tyto vědomosti žák aplikuje při vypracování zadaných úkolů a v praktickém vyučování.

Pojetí výuky:

Metody výuky:

Metody motivační – příklady z každodenního života, pochvaly, pokusy dle možností školy.

Metody fixační – opakování učiva ústní, písemné, domácí práce, rozhovor, diskuse.

Metody expoziční – popis, vyprávění, vysvětlování, referáty, práce s učebnicí a učebním textem, práce s kadeřnickými časopisy, zápisy na tabuli, využití zpětného projektoru, VDD přehrávače, využití výukových programů, praktická cvičení, práce s modely, školení o nových kadeřnických technologiích, přednášky, kadeřnické výstavy a soutěže. Probrané učivo je prohlubováno pomocí frontálního opakování, doplňování do tajenek, které si žáci připraví.

Formy výuky:

Hromadné vyučování – vyučování frontální, popř. skupinové

Hodnocení výsledků žáků:

Ústní zkoušení minimálně 1 x za pololetí, písemné zkoušení minimálně 4 x za pololetí, dílčí hodnocení samostatné práce žáků – referáty, praktická cvičení, ročníkové práce.

Název vyučovacího předmětu: Výtvarná výchova

Žáci:

Pracují efektivně, precizně a tvořivě.

Uvědomují si dopad vlastního chování a jednání na své okolí.

Charakteristika učiva:

Obsah předmětu vychází z obsahového okruhu RVP – Výtvarná výchova– kadeřník. Je zařazeno učivo o odborném a návrhovém kreslení, které souvisejí s kadeřnickou praxí. Žáci jsou obeznámeni se základními typy účesů pro danou příležitost. Získají celkový přehled o historii odívání a účesové tvorby. Žáci rozvíjejí představivost, tvořivost a celkovou představu o stylech a účesech zejména 21. století. Obsah učiva předmětu navazuje na vědomosti získané v předmětech Materiály, Dějiny kultury, Tvorba účesů a tyto vědomosti žák aplikuje při vypracování zadaných úkolů a v praktickém vyučování.

Metody výuky:

Metody motivační – příklady z každodenního života, pochvaly, pokusy dle možností školy.

Metody fixační – opakování učiva ústní, písemné, domácí práce, rozhovor, diskuse.

Metody expoziční – popis, vyprávění, vysvětlování, referáty, práce s učebnicí a učebním textem, práce s kadeřnickými časopisy a odbornou literaturou, zápisy na tabuli, využití zpětného projektoru, VDD přehrávače, využití výukových programů, praktická cvičení, práce s modely, přednášky, kadeřnické výstavy a soutěže.

Formy výuky:

Hromadné vyučování – vyučování frontální, popř. skupinové

Hodnocení výsledků žáků:

Písemné zkoušení minimálně 2 x za pololetí, dílčí hodnocení samostatné práce žáků – referáty, praktická cvičení, ročníkové práce.

Název vyučovacího předmětu: psychologie

Charakteristika učiva:

Učivo předmětu zahrnuje tematické okruhy Psychologie jako vědní obor, Učení, Osobnost, Psychické jevy, Člověk jako součást společnosti. Zátěžové situace a způsoby jejich řešení, Psychologie práce, Aplikovaná psychologie metody motivační – počáteční zjišťování znalostí, dovedností a postojů (propojení s praxí), demonstrace, pochvaly, hry, soutěže, simulace a řešení konfliktů a jiných situací běžného života.

Metody fixační – opakování učiva ústní i písemné, domácí práce, dialogické slovní metody (rozhovor, diskuse), brainstorming metody expoziční – vyprávění, čtení krátkých ilustračních příběhů, vysvětlování, referáty, práce s učebnicí nebo s učebním textem, práce s denním tiskem, zápisy na tabuli využití meotaru, dataprojektoru, počítače, práce s verbálními texty, ikonickými (obrázky, fotografie) a kombinovanými texty (například film)

Formy výuky:

hromadné vyučování – vyučování frontální (výklad, opakování), skupinové (zpracování a prezentace tématu), individuální (referáty).

Hodnocení výsledků žáků:

ústní zkoušení, písemné zkoušení – minimálně 4x za pololetí, samostatné práce žáků – referáty, samostatná práce během zkoušení, při hodnocení

žáků je důraz kladen na hloubku porozumění učivu, schopnost aplikovat poznatky v praxi, samostatně pracovat a tvořit.

Název vyučovacího předmětu: *Základy společenských věd*

Charakteristika učiva:

Výuka předmětu navazuje na znalosti a dovednosti žáků ze základní školy, které prohlubuje. Obsahem vzdělávání v prvním ročníku jsou tři tématické celky. První tématický celek tvoří *Kultura*. Zde se žáci seznámí s kulturními památkami i institucemi v regionu.

V tématickém celku *Člověk v lidském společenství* jsou žáci vybaveni vědomostmi, které slouží k jejich orientaci v lidském společenství, počínaje školní třídou, školou, městem, ve kterém se škola nachází, přes velké společenské skupiny až k národnímu společenství. Pozornost je věnována postavení žen, národnostních menšin, náboženských hnutí. Tématický celek *Média* směřuje k dosažení základní úrovně mediální gramotnosti žáků – přijímání a vyhledávání informací s odstupem, odhalování způsobu argumentace a manipulativní tendence v médiích.

Obsahem vzdělávání ve druhém ročníku dva tématické celky. V tématickém celku *Člověk jako občan* jsou žáci vybaveni základními občanskými vědomostmi. Seznámí se s podstatou a funkcemi státu, základními hodnotami a principy demokracie, politickými hnutími apod.

Druhý tématický celek tvoří *Člověk a právo*. Žáci se seznamují s podstatou právního státu a právní spravedlnosti, se soustavou právních institucí a jejich fungováním. Dále se seznamují se potřebným právním minimem pro soukromý a občanský život (základy práva rodinného, občanského i trestního).

Obsahem vzdělávání ve třetím ročníku jsou dva tématické celky. V tématickém celku *Významné mezníky v dějinách české státnosti* jsou žáci vybaveni vědomostmi o českých národních tradicích a připomenou si nejvýznamnější události nejnovějších národních – od vzniku Československa až do jeho rozpadu v roce 1993. Druhý tématický celek tvoří problémy současného světa. Zde se žáci seznámí s problémem globalizace, s problémy zemí třetího světa a ohnisky současných konfliktů. Na závěr se žáci seznámí se světovými organizacemi – Evropskou unií, OSN a NATO, s jejich funkcí, činností a významem pro svět i Českou republiku.

Metody výuky:

metody motivační – počáteční zjišťování znalostí, dovedností a postojů (propojení s praxí), demonstrace, pochvaly, hry, soutěže, simulace a řešení konfliktů a jiných situací běžného života metody fixační – opakování učiva ústní i písemné, domácí práce, dialogické slovní metody (rozhovor, diskuse), brainstorming metody expoziční – vyprávění, čtení krátkých ilustračních příběhů, vysvětlování, referáty, práce s učebnicí nebo s učebním textem, práce s denním tiskem, zápisy na tabuli, využití meotaru, dataprojektoru, počítače, prezentace v Power Pointu, práce s verbálními texty, ikonickými (obrázky, fotografie) a kombinovanými texty (například film)

Formy výuky:

hromadné vyučování – vyučování frontální (výklad, přednáška, opakování), skupinové (zpracování a prezentace tématu), individuální (referáty)

Hodnocení výsledků žáků:

Žáci jsou hodnoceni průběžně po celý školní rok, a to slovně i numericky. Ústní zkoušení, písemné zkoušení – minimálně 2x za pololetí, samostatné práce žáků – referáty, samostatná práce během zkoušení, při hodnocení žáků je důraz kladen na hloubku porozumění učivu, schopnost aplikovat poznatky v praxi, samostatně pracovat. Příprava a prezentace krátké zprávy (aktuality). (MŠMT 2012)

Název vyučovacího předmětu: chemie

Charakteristika učiva:

Žáci si osvojí poznatky z obecných chemických zákonitostí, chemických výpočtů, vzorců, názvů, vlastností a reakcí anorganických sloučenin.

Předmět zahrnuje učivo z obecné, anorganické a organické chemie a biochemie.

Pojetí výuky:

Metody výuky:

metody motivační – příklady z každodenního života, pochvaly, pokusy dle možností školy

metody fixační – opakování učiva ústní, písemné, domácí práce, rozhovor, diskuse

metody expoziční – popis (výskyt jednotlivých prvků v přírodě), vyprávění (užití anorganických sloučenin v praxi), vysvětlování (vlastností

chemických látek), referáty, práce s učebnicí a učebním textem, zápisy na tabuli, využití zpětného projektoru, dataprojektoru, využití výukových

programů, praktická cvičení, práce s modely anorganických sloučenin, chemické pokusy na videokazetách, přednášky

Formy výuky:

hromadné vyučování – vyučování frontální, popř. skupinové

Hodnocení výsledků žáků:

ústní zkoušení minimálně 1 x za pololetí, písemné zkoušení minimálně 4 x za pololetí, dílčí hodnocení samostatné práce žáků – referáty,

praktická cvičení předmětem hodnocení je: zvládnutí teoretického základu učiva, schopnost aplikovat základní chemické principy na konkrétních příkladech,

aktivita při diskusích, aktivita v praktických cvičeních, pohotovost při udávání konkrétních příkladů z praxe nebo z předchozí zkušenosti (učivo základní školy), efektivní práce se zdroji informací.

Název vyučovacího předmětu: Zdravověda

Charakteristika učiva:

Žáci si osvojí poznatky z péče o čistotu lidského těla, o hygieně a pořádku v provozovně, bezpečnosti práce, skladbě lidského organismu, první pomoci, kožních chorobách, poškození vlasů a kůže, vadách a chorobách nohou a rukou.

Pojetí výuky:

Metody výuky:

metody motivační – příklady z každodenního života, pochvaly, pokusy dle možností školy

metody fixační – opakování učiva ústní, písemné, domácí práce, rozhovor, diskuse

metody expoziční – popis (skladba lidského organismu), vyprávění (první pomoc v praxi), vysvětlování (funkce lidského organismu), referáty,

práce s učebnicí a učebním textem, zápisy na tabuli, využití zpětného projektoru, dataprojektoru, využití výukových programů, praktická cvičení,

práce s anatomickými modely, první pomoc na videokazetách, přednášky (ČÁBALOVÁ D.,2007)

Formy výuky:

hromadné vyučování – vyučování frontální, popř. skupinové

Hodnocení výsledků žáků:

ústní zkoušení minimálně 1x za pololetí, písemné zkoušení minimálně 4x za pololetí, dílčí hodnocení samostatné práce žáků – referáty, praktická

cvičení předmětem hodnocení je: zvládnutí teoretického základu učiva, schopnost aplikovat základní poznatky na konkrétních příkladech, aktivita při diskusích, aktivita v praktických cvičeních, pohotovost při udávání konkrétních příkladů z praxe nebo z předchozí zkušenosti (učivo základní školy), efektivní práce se zdroji informací.

7. Hodnocení absolventa

Hodnocení je v souladu s Pravidly hodnocení výsledků vzdělávání žáků, která jsou součástí Školního řádu.

Hodnocení probíhá v rovině motivační, informativní a výchovné:

- individuální ověřování dovedností, postojů a návyků
- samostatná práce s výkladem technologického postupu
- ověřování dovedností, postojů a návyků na konci každého ročníku

Při hodnocení bude zohledněn celkový přístup žáka k vyučovacímu procesu a k plnění pracovních povinností.

Závěrečná zkouška

Úkolem závěrečné zkoušky je ověřit si, jak žáci dosáhli cílů stanovených ve školních vzdělávacích programech v příslušném daném oboru, zejména ověřit si vědomosti dovednosti

a postoje žáků k danému studovanému oboru, které uplatní v jejich dalším vzdělávání nebo budoucím povolání. Žák může vykonávat závěrečnou zkoušku, pokud úspěšně ukončil poslední ročník středního vzdělání. Nejpozději ji však musí vykonat 5 let od úspěšného ukončení posledního ročníku. Datem konání závěrečných zkoušek je měsíc červen příslušného daného školního roku. Před zahájením ústní nebo praktické části závěrečné zkoušky se žáci neúčastní 4 vyučovacích dnů, v termínu určeném ředitelem školy.

Zadávání závěrečné zkoušky proběhne v souladu s platnou legislativou (vyhláška č. 47/2005 Sb. o ukončování vzdělávání ve středních školách a o ukončování vzdělávání v konzervatoři absolutoriem). Složení zkušební komise, jmenování jejích členů a pravomoc zkušební komise se řídí § 3 vyhlášky č. 47/2005 Sb.

Písemná zkouška

Pro písemnou část závěrečných zkoušek převezme ředitel školy z jednotného zadání 3 témata, z nichž si žák zvolí jedno téma. Písemná zkouška trvá nejdéle 240 minut. Tato zkouška je neveřejná.

Praktická zkouška

Pro praktickou část závěrečných zkoušek převezme ředitel školy z jednotného zadání libovolný počet témat. Pokud je stanoveno více jak jedno téma, žák si jedno téma vylosuje. Součástí praktické závěrečné zkoušky je také obhajoba samostatné odborné práce. Tato zkouška je veřejná.

Ústní zkouška

Pro ústní část závěrečné zkoušky převezme ředitel školy z jednotného zadání 25 až 30 témat, z nichž si žák jedno téma vylosuje. Každé téma může být losováno v daný den pouze jednou, žák má na přípravu otázky 15 minut a na samotnou prezentaci otázky také 15 minut. Tato zkouška je veřejná. Celkové hodnocení a klasifikace závěrečné zkoušky probíhá v souladu s § 4 vyhlášky č. 47/2005 Sb.

Hodnocení závěrečných zkoušek

Žák vykoná závěrečnou zkoušku úspěšně, pokud úspěšně vykoná všechny zkoušky, které jsou její součástí. Závěrečnou zkoušku žák koná před zkušební komisí. Pokud organizace nebo délka písemné nebo praktické zkoušky vylučuje stálou přítomnost zkušební komise při zkoušce, pověří předseda člena zkušební komise, který za řádný průběh zkoušek v jeho nepřítomnosti odpovídá.

Hodnocení jednotlivých částí závěrečných zkoušek je hodnoceno podle následující stupnice prospěchu:

- 1- výborný
- 2- chvalitebný
- 3- dobrý
- 4- dostatečný
- 5- nedostatečný

Zkušební komise provádí celkové hodnocení všech tří částí závěrečných zkoušek, podle klasifikační stupnice takto:

Prospěl s vyznamenáním: celkový průměr klasifikace ze všech tří závěrečných zkoušek není vyšší než 1,5.

Prospěl: žák nemá v žádné části závěrečné zkoušky hodnocení známkou 5 nedostatečný.

Neprospěl: žák má v jedné části závěrečné zkoušky hodnocení známkou 5 nedostatečný.

Hodnocení písemné zkoušky a praktické zkoušky se žákům oznámí nejpozději jeden týden před zahájením ústní zkoušky. Celkové hodnocení závěrečné zkoušky včetně hodnocení jednotlivých zkoušek oznámí žákovi předseda zkušební komise v den, ve kterém žák tuto zkoušku vykonal.

Opravné zkoušky

Pokud žák nevykoná úspěšně závěrečnou zkoušku, nebo část, která je její součástí, může konat opravnou zkoušku, a to nejvýše dvakrát u každé zkoušky. V případě, že se žák ke zkoušce z nějakých závažných důvodů nedostaví a svou nepřítomnost řádně omluví do 3 pracovních dnů předsedovi zkušební komise, má právo konat závěrečnou zkoušku v náhradním termínu, který stanoví zkušební komise. V náhradním termínu konají závěrečnou zkoušku i ti žáci, kteří řádně neměli ukončen poslední ročník vzdělávání. Ředitel školy stanovuje termíny opravných zkoušek, a to v září a v prosinci. Termíny těchto zkoušek musí být zveřejněny nejméně 2 měsíce před stanovenými zkouškami. Uchazeč, který chce

opravnou zkoušku vykonávat, musí nejpozději měsíc předem podat písemnou žádost řediteli školy, ve kterém termínu se rozhodl zkoušku vykonat.

Zkušební komise

Zkušební komise rozhoduje o klasifikaci žáka z jednotlivých částí závěrečných zkoušek na návrhy členů zkušební komise hlasováním. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy zkušební komise. Zkušební komise má stálé členy, těmi jsou předseda, místopředseda, a třídní učitel žáků, kteří konají závěrečné zkoušky. Další členové zkušební komise jsou učitel odborného výcviku, učitel odborných předmětů a odborník z praxe.

Předseda zkušební komise:

- nesmí být vyučujícím žáků v průběhu vzdělávání, kteří vykonávají závěrečnou zkoušku,
- nesmí být v pracovněprávním vztahu na škole, kde funkci bude vykonávat,
- musí mít odbornou kvalifikaci v oboru a vykonával přímou pedagogickou činnost nejméně 5 let,
- odpovídá za činnost zkušební komise a řádný průběh závěrečných zkoušek a klasifikace,
- má pravomoc vyloučit žáka, pokud u závěrečných zkoušek použil nedovolené prostředky, nebo průběh zkoušek nějak vážně narušil.

8. Závěr

Školním vzdělávacím programem škola popisuje svoji závaznou vzdělávací nabídku dlouhodobé vize, společné metody a formy práce využívané při výuce, obsah vzdělávání v jednotlivých uměleckých oborech, zabezpečení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami i žáků mimořádně nadaných, zásady a způsob hodnocení žáků. Školní vzdělávací program je součástí povinné dokumentace školy. Poskytuje pedagogům možnost prostřednictvím svého zaměření profilovat svoji školu, svobodně si zvolit nejvhodnější obsah a formu vzdělávání, nalézat přirozené vazby mezi jednotlivými předměty i uměleckými obory, posílit komunikaci a spolupráci uvnitř pedagogického sboru. Poskytuje rodičům a žákům informace o tom, co škola nabízí, na co klade ve vzdělávání důraz, jaký styl práce preferuje a v jakých podmínkách probíhá výuka. Poskytuje širší veřejnosti informace o vzdělávací nabídce v daném regionu. Poskytuje kontrolním institucím potřebné informace o vzdělávání v dané škole.

S ohledem na aktualizaci ŠVP je však nutné si uvědomit, že není vhodné provádět zásadní úpravy ŠVP během školního roku, především ty, které by měnily započatou dráhu některých žáků (změna počtu hodin, přesuny ve vyučovacích předmětech mezi ročníky apod.). Takové úpravy je třeba provádět až po ukončení školního roku tak, aby negativně neovlivnily některé žáky (žáci by neměli např. stanovený počet hodin na daném stupni, nesetkali by se s nějakou problematikou, která se přesunula z ročníku do ročníku apod.). Některým školám se osvědčilo například v průběhu školního roku zapisovat návrhy na úpravy (doplnění či přeřazení učiva, propojení výstupů, změny časové dotace, návrh na integraci částí předmětů apod.) a na konci školního roku pak předložit své návrhy koordinátorovi, který po dohodě v pedagogickém sboru konkrétní části ŠVP upravil, případně byly návrhy po diskusi odmítnuty.

V bakalářské práci jsem se zaměřila na rozbor ŠVP oboru kadeřník/kadeřnice. V úvodní části se zabývám tím, proč jsem si vybrala právě tuto tematiku. Ve druhé části mé práce se zaměřuji na rámcové vzdělávací programy pro odborné školství. Nejprve charakterizuji cíle a kompetence ve středním odborném školství, specifikuji výukové kompetence odborného vzdělávání. Dále se zabývám výukovými metodami a jejich užitím ve výuce odborného výcviku a popisuji školní vzdělávací plán na střední soukromé škole a rozpracovávám charakteristiku školy, profil absolventa, klíčové kompetence. Následně provádím analýzu návrhu učiva a jeho ověření v rámci nového ŠVP oboru kadeřník/kadeřnice. Dále se zabývám hodnocením absolventa, které je nedílnou součástí každého ŠVP. Přehledné rozpracování a projekce RVP do ŠVP je uvedeno v příloze č.4

Seznam literatury

- [1] BASSETT, C., McWHITER, J., KITZMILLER, K. Teacher implementation of cooperative learning groups. *Contemporary education*, 1999, roč. 71, č. 1, s. 46 a n.
- [2] BURNS, W. R. Instructional Television, Interaction and Learning Objectives. In *Instructional television*. Englewood Cliffs, New Jersey: ED technology publications, 1977, s. 109 – 121
- [3] CLARK, L. H. STARR, J. S. *Secondary and middle school methods*, 4. vyd. New York, London, Maxmillan Publishing, 1976
- [4] ČÁBALOVÁ, Dagmar. *Pedagogika pro učitele - modul B [elektronický zdroj]*, 2007.
- [5] ČADÍLEK, M., STEJSKALOVÁ, P. *Didaktika praktického vyučování II*. Brno: CERM, s.r.o., 2003. 68 s..
- [6] DOSTÁL, J. – MACHÁČKOVÁ, P. Informační a komunikační technologie v rámcovém vzdělávacím programu základního vzdělávání. In *DIDZA 06*. Žilina: FPV ŽU, 2006. CD-ROM. ISBN 80-8070-556-9
- [7] ĎURÍČ, L., BRATSKÁ, M. aj. *Pedagogická psychológia. Terminologický slovník*. Bratislava. SPN 1997
- [8] GAGNÉ, R. M., *Podmínky učení*. Praha SPN 1975
- [9] GUDJONS, H.G., *Didaktik zum Anfassen*. Bad Heilbronn. Verlag Julius Klinkhart, 1997
- [10] HÜLKSEN, M. a kol.: *Příručka pro kadeřnice*, Europa- Sobotales cz Praha 2005
- [11] KAŠPAROVSKÁ, J. a kol., *Metodika tvorby vzdělávacích programů SOŠ a SOU*. 1.vyd. Praha, 2007, NÚOV, ISBN 978-80-85118-12-4
- [12] KALHOUS, Zdeněk, OBST, Otto. *Školní didaktika*. [s.l.] : [s.n.], 2002. 447 s.
- [13] MACEK, Z. *Obraz jako didaktický prostředek*. *Pedagogika*, 1984 č. 3, s. 453- 469
- [14] MALACH, Josef. *Základy didaktiky*. Ostrava : Ostravská univerzita v Ostravě, 2003. ISBN 80-7042-266-1. MŠMT, 2012 www.msmt.cz/vzdelavani/skolskareforma/ramcove-vzdelavaci-programy
- [15] MAŇÁK, J. *Vyučovací metody*. Praha. SPN, 1967
- [16] MAŇÁK, J. *Rozvoj aktivity, samostatnosti a tvořivosti žáků*, Brno: MU 1997
- [17] MOJŽÍŠEK, L. *Vyučovací metody*, Praha, SPN:1975

- [18] PETERKA,E., KOCOUREK,F., PODZIMEK, M.: Materiály pro 1. až 3. ročník učebního oboru Kadeřník, Informatorium, spol. s. r. o.,1999
- [19] POLÍVKA,L., KOMENDOVÁ,H., PECH, V., VALÁŠEK, J.: Technologie pro 1. až 3. ročník učebního oboru Kadeřník, Informatorium, spol. s.r.o., 2003
- [20] PRŮCHA, J. WALTEROVÁ. E. MAREŠ. J. Pedagogický slovník. 2001. Praha: Portál, ISBN 8071787728.
- [21] SPOUSTA, V. Vádemékum autora odborné a vědecké práce MU Brno, 2000. ISBN 80-210-2387-2.
- [22] ŠVEC, Vlastimil, MAŇÁK, Josef. Výukové metody. [s.l.] : [s.n.], 2003. 219 s.

Internetové zdroje:

- [23] www.msmt.cz/vzdelavani/skolskareforma/ramcove-vzdelavaci-programy, rok 2012
- [24] www.nuov.cz/ramcove-vzdelavaci-programy Národní ústav odborného vzdělávání, rok 2012
Weilova 1271/6, 102 00, Praha 10. 2012

Zákony:

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)

Zákony - Sbíрка zákonů Česká republika. Sbíрка zákonů č. 47/2005. místo neznámé : Tiskárna Místerství vnitra,p.o.,Bartůňkova 4, Praha 415, 2005. ISSN 1211-1244.

.

Seznam příloh:

Příloha č. 1 – Tabulka nynější školní vzdělávací plán 1. ročník obor Kadeřník/Kadeřnice.

Příloha č. 2 – Tabulka nynější školní vzdělávací plán 2. ročník obor Kadeřník/Kadeřnice.

Příloha č. 3 – Tabulka nynější školní vzdělávací plán 3. ročník obor Kadeřník/Kadeřnice.

Příloha č. 4 - Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP.

Příloha č. 5 Obrázek přehled kreseb žáků na téma účes 60. léta 20 století.

Příloha č. 1 – tabulka - Nynější školní vzdělávací plán 1. roční obor Kadeřník/Kadeřnice

Ročník: 1. Počet hodin v ročníku: 480		
Výsledky vzdělávání a kompetence	Tématický celek s hodinovou dotací Obsah vzdělávání	Mezipředmětové vztahy Průřezová témata
Žák:		Průřezové téma:
<p>Seznamuje se s obsahem organizací a vazbou odborného výcviku na ostatní vyučovací předměty. Je zajištěna exkurze do kadeřnických provozoven.</p>	<p>Základní ustanovení norem o bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci</p>	<p>1.ročník-Technologie-obor hygieny a epidemiologie, hygiena:- komunální, výživy, práce,dětí a dorostu.</p>
<p>Je schopen poskytnout první pomoc při úrazech, nehodách.Seznámí se s obsahem lékárníčky. Stojí správně při práci, nosí vhodnou obuv a vhodně si ošetřuje ruce. Dovede si pracovní úkony plynule a promyšleně zorganizovat.</p>	<p>Bezpečnost a hygiena práce na pracovišti. Provozní řád. Druh a rozsah poskytovaných služeb.Prevence vzniku chorob z povolání</p>	<p>1.ročník-Technologie-hygiena a pořádek v kadeřnické provozovně. 1.ročník-Tělesná výchova. 2.ročník-Zdravověda-osobní hygiena kadeřníka.Desinfekce a odpovědnost za bezpečnost při práci.</p>
<p>Ovládá kadeřnické pomůcky, nářadí,přístroje.Uvolňuje zápěstí a vede ruce ke správnému držení hřebenu a nůžek.Provádí běžnou úpravu a desinfekci svých pomůcek i pomůcek na pracovišti. Čistí a uskladňuje použité i čisté prádlo.</p>	<p>Používání a údržba nářadí, pomůcek a elektrických přístrojů.Prádlo a jeho použití. Společenský význam oboru</p>	<p>1.ročník-Výtvarná výchova-průpravné kreslení na uvolnění ruky. 1.ročník-Technologie-hygiena nářadí a desinfekce.Osobní hygiena kadeřníka.Zásady společenského chování na pracovišti. Vkus kadeřníka. 2.ročník-Zdravověda-hygienické zásady na pracovišti. .</p>
<p>Volí správné techniky mytí vlasů, určí vhodný šampon a regenerační přípravek na vlasy.Provádí diagnostiku vlasu. Ovládá masáž hlavy.Aplikuje vhodná vlasová tonika.</p>	<p>Mytí vlasů a vlasové pokožky.Druhy šamponů na vlasy. Úprava vlasů po mytí, masáž hlavy a</p>	<p>1.ročník-Technologie-denní péče o vlasy. 1.ročník-Materiály- vlas a jeho složení. Růst a výměna vlasů. Chemické a fyzikální vlastnosti vlasu. 1.ročník-Rétorika-získání</p>

	vlasové pokožky	schopností verbální komunikace se zákazníkem,kolegy,dodavateli.
Seznamuje se s jednotlivými základními úkony, které se provádí v kadeřnických provozovnách(regenerace, preparace vlasů, odbarvování, melírování, barvení vlasů, přelivy, tónování vlasů a holení vousů).	Kadeřnické úkony prováděné v kadeřnických provozovnách	1.ročník- Technologie -poradenská služba zákazníkům. 1.ročník- Psychologie -základy porozumění lidské psychice,duševních pochodů. Motivace k lidskému jednání.
Procvičuje klouby pro lehkost ruky, především zápěstí ke správnému držení břitvy a holícího štětce.Ovládá jak teoreticky tak prakticky technologický postup při holení vousů.Ošetří pokožku po holení a vybere vhodný přípravek.	Holení vousů, jeho příprava. Ošetření pleti po holení. Úprava knírů a plnovousů	1.ročník- Technologie -holení vousů:- změkčení vousů, napínání pokožky, popis břitvy. Úprava knírů a vousů. 1.ročník- Materiály -vousy:- růst a výměna vousů. 1.ročník- Výtvarná výchova - kresba hlavy, obličeje a jeho částí.
Upraví vlasy a zvolí vhodný zástřih vousů. Dbá na celkový vzhled a sladění vousů s vlasy. Dodržuje bezpečnostní a hygienické předpisy.	Úprava vlasů a vousů	1.ročník- Technologie -úprava vousů elektrickým strojkem a břitvou. 1.ročník- Výtvarná výchova - kresba vousů a plnovousů. 1.ročník- Materiály -mycí a holící přípravky. 2.ročník- Zdravověda -první pomoc na pracovišti.
Vybere vhodnou velikost natáček. Rozdělí pěšinky. Zvolí vhodnou techniku natočení vlasů.Upevní natáčky. Po vysušení důkladně vlasy upraví dle přání zákazníka.	Vodová ondulace.Druhy vodové ondulace. Způsoby tvarování vlasů.Pomůcky a přípravky k vodové	1.ročník- Technologie -vodová ondulace.Definice vodové ondulace, její historie a současné módní trendy. 1.ročník- Materiály - prostředky k fixaci účesu. Význam fixačních přípravků.

	ondulaci. Přístroje na sušení vlasů.	Fixační přípravky s obsahem vodytužidla, krémy,gely. Fixační přípravky bez obsahu vody-vlasové oleje ,pomády,vosky. 1.ročník- Psychologie -získání schopností odborného poradenství s ohledem na použití moderních trendů.
Pomocí hřebene,prstů a pinet oddělí vlasy ke kroužkování a klade je do správného směru. Poté kroužky upevní a vysuší.Vede hřeben a kartáč do tvaru účesu. Zvolí vhodné přípravky k zafixování účesu.	Kroužkování vlasů	1.ročník- Technologie -kroužkování vlasů:- stabilita kroužků. Kombinace vodových technik. 1.ročník- Výtvarná výchova -stínování vlasového dílce a loken.
Klade vlny na vlasové dílce a určí směr vlasu a hřebene. Vytvoří vlny a upraví do účesu. Dodržuje hygienické a bezpečnostní předpisy.	Pokládaná vlna	1.ročník- Technologie -pokládaná vlna:- vytvoření vlny pomocí vlasového skřípce a hřebene. 1.ročník- Výtvarná výchova -kresba vlasového uzlu a copu.
Dovede zkombinovat hřeben zároveň s ondulačními kleštěmi(krepovací, žehlící, trojvlné, loknovací). Určí teplotu ondulačních přístrojů, vybere spolu se zákazníkem vhodný druh úpravy vlasů	Ondulace elektrickým železem.	1.ročník- Technologie -historie ondulace železem:- pomůcky,nářadí,popis. 1.ročník- Výtvarná výchova -tvary účesů podle typu obličeje.
Seznámí se se základními stříhy, ostříhá jednoduchý pánský stříh. Ovládá hřeben, nůžky, břitvu a el. strojek na vlasy.Dovede ochránit oděv zákazníka.Dodržuje bezpečnostní a hygienické předpisy.	Stříhání vlasů.Techniky stříhů. Typy pánských stříhů.	1.ročník- Technologie -podmínky dokonalého stříhu.Sledování módních trendů. Tvary a typy obličeje a jejich nepravidelnosti. 2.ročník- Výtvarná výchova -základní účesová tvorba. Pánský stříh vlasů. 1.ročník- Rétorika -nonverbální komunikace-postoje

		pozice, gestikulace.
Seznámí se s plastickým střihem, ostříhá i obtížnější pánský střih. Používá seřezávač, břitvu a efilační nůžky. Rozlišuje již více druhů zástříhů. Zvolí vhodný dětský střih úměrně k věku dítěte.	Plastické střihání. Dětské střihy.	1. ročník- Technologie -postup plastického střihu, náradí, konečná úprava. Dětské střihy. 1. ročník- Psychologie -specifikace práce s dětským zákazníkem, přizpůsobení přístupu k jeho osobnosti 1. ročník- Výtvarná výchova -dětské střihy
Rozezná různé techniky střihů. Používá klouzavý způsob střihu, efilační nůžky a seřezávač. Ostříhá základní dámské střihy. Přizpůsobí střih k typu obličeje, hustotě a typu vlasů.	Dámské střihy	1. ročník- Technologie -dámské střihy. 2.-3. ročník- Výtvarná výchova -módní dámské střihy. 1. ročník- Psychologie -osobnost zákazníka a jeho postoje. Řešení možných konfliktních situací na pracovišti
Připraví si pomůcky k preparaci a zvolí vhodnou velikost natáček. Zvolí ochranné prádlo a poskytne poradenskou službu. Dodržuje bezpečnostní a hygienické předpisy.	Preparace vlasů	1. ročník- Technologie -vývoj preparace vlasů. Příčiny neúspěchu preparace. 1. ročník- Materiály -podstata preparace, průběh preparace, prostředky vlasové preparace..
Rozlišuje druhy preparačních vod podle kvality vlasů. Aplikuje preparační vodu na vlasy, ukončí chemický proces spláchnutím a použije ustalovací lázeň.	Pracovní postup preparace vlasů	1. ročník- Technologie -postup chemické preparace. 1. ročník- Materiály -alkálie, redukční látky, oxidační látky, vlastnosti
Seznámí se s novými módními trendy, dokáže použít techniku „narovnávání kudrnatých vlasů“	Nové techniky preparace	1. ročník- Technologie -nové techniky preparace vlasů. 1. ročník- Výtvarná výchova -módní tvary účesů.
Je seznámen s první pomocí a je schopen reagovat při nežádoucích účincích preparace (zasažení očí, podráždění pokožky).	Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů při	1. ročník- Technologie -preparace a její vhodná aplikace na vlasy.. 2. ročník- Zdravověda -první pomoc při

	preparaci vlasů	zasažení preparačního roztoku do očí, podráždění pokožky. 1.ročník- Psychologie -specifikace práce s dětským zákazníkem, přizpůsobení přístupu k jeho osobnosti
Opakuje učivo 1.ročníku.	Souborné práce	1.ročník- Technologie -opakování učiva. 1.ročník- Výtvarná výchova -vlastní návrhy střihů a účesů

Příloha č. 2 – tabulka - Nynější školní vzdělávací plán 2. roční obor Kadeřník/Kadeřnice

Skupina: 69 Osobní a provozní služby

Obor: 69-51-H/01 Kadeřník - Kadeřnice

Škola: Soukromá střední škola a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Č. Budějovice, s. r. o.

Forma vzdělávání: denní

Platnost: 1. 9. 2008

Ročník: 2 Počet hodin v ročníku: 480		
Výsledky vzdělávání a kompetence	Tématický celek s hodinovou dotací Obsah vzdělávání	Mezipředmětové vztahy Průřezová témata
Žák: Opakování -1.ročník	Procvičování pracovních úkonů 1. ročníku	Průřezové téma: Opakování 1.ročníku
Naučil se všechny techniky střihání	Střihání vlasů Techniky střihání vlasů Běžné druhy střihání, střihání do hola, na ježka, plastické střihy, tupé střihy, speciální střihy Používání různých technik střihání vlasů podle současné módy v dámském a pánském oboru Střihání vlasů dětí a dětské účesy	Technologie

	Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů	
Žák se naučil odbarvovat vlasy	Odbarvování vlasů Přípravky na odbarvování vlasů Dávkování přípravků Určování koncentrace peroxidu vodíku Odbarvování dorůstajících vlasů	Materiály, technologie
Barvení všech druhů vlasů	Používání nových přípravků Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů Barvení, přeliv a tónování vlasů Barvení celých vlasů Barvení dorůstajících vlasů Barvení odbarvených vlasů Barvení poškozených vlasů	Materiály, technologie, zdravotní věda
Technologický postup barvení, nanášení barvy a přelivů	Módní barvení Technologický postup barvení vlasů Zkouška citlivosti pokožky před barvením Příprava barvicího roztoku Volba barvy Nanášení barvy Doba působení Regenerace vlasů po barvení Přelivy vlasů Příprava přelivu Nanášení přelivu Doba působení	Technologie
Tónování vlasů, holení	Tónování vlasů Příprava tónovací lázně Nanášení tónovací lázně Doba působení Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů Holení s napáčkou Holení	Technologie, materiály, zdravotní věda

	<p>Příprava nářadí k holení Mydlení Napínání pokožky Polohy břitvy při holení Mytí pleti po holení Ošetření pleti po holení Holení s napáčkou Změkčení vousů Napáčky</p>	
<p>Technologický postup při holení, preparace vlasů</p>	<p>Technologický postup při holení Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů Preparace vlasů Nejnovější metody práce při preparaci vlasů Používání nových přípravků Dodržování technologických postupů dle návodu výrobce Různé způsoby natáčení Nanášení roztoku Doba působení roztoku Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů</p>	<p>Technologie, materiály, zdravotní věda</p>
<p>Vodovou ondulaci, druhy vodové ondulace společenské účesy, dodržování bezpečnostních předpisů</p>	<p>Vodová ondulace Natáčení vlasů Rozdělování vlasů Současné pracovní techniky natáčení Kroužkování Pokládaná vlna Tvarování horkým vzduchem Účesy podle předlohy Denní účesy Soutěžní účesy Společenské účesy Vlastní návrhy</p>	<p>Technologie, materiály, zdravotní věda</p>
<p>Práce s ondulačním železem, techniky natáčení ond. Železem. Druhy vlasové kosmetiky druhy masáží,</p>	<p>Vytváření vln a natáčení pomocí ondulačního železa a hřebene Práce s elektrickým ondulačním</p>	<p>Technologie, materiály, zdravotní věda</p>

regenerační přípravky	<p>železem Technika natáčení Technika vytváření vln Zkouška teploty ondulačního železa Úprava vlasů do účesu Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů Vlasová kosmetika Masáž hlavy ručně a elektrickými přístroji Správná volba kosmetických a regeneračních přípravků k pěstění vlasů Použití regeneračních přípravků Druhy regeneračních přípravků</p>	
Vlásokářství	<p>Vlásokářství Různé druhy třásní Základní míry na vlásenku Vazba vlásenky Zhotovení vousového doplňku Poutkování Opakování prac. úkonů</p>	Technologie

Příloha č. 3 tabulka - Nynější školní vzdělávací plán 2. roční obor Kadeřník/Kadeřnice

Skupina: 69 Osobní a provozní služby

Obor: 69-51-H/01 Kadeřník - Kadeřnice

Škola: Soukromá střední škola a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Č. Budějovice, s. r. o.

Forma vzdělávání: denní

Platnost: 1. 9. 2008

3. ročník		
Výsledky vzdělávání a kompetence	Tématický celek s hodinovou dotací Obsah vzdělávání	Mezipředmětové vztahy Průřezová témata
Žák: 1. Opakování 1. a 2. ročníku	Souborné práce z 1. a 2. ročníku	Průřezové téma: technologie, materiály, zdravotní věda
Opakování 2. ročníku Rozpozná druhy účesových doplňků Zvládá náročný účes a využívá návrhů z výtvarné výchovy	Náročná účesová tvorba . Současná móda v tvorbě náročných účesů Různé druhy účesových doplňků a ozdob Technologický postup zpracování náročného účesu do společnosti a pro mimořádné příležitosti Využití návrhů z výtvarné výchovy	Technologie, odborné kreslení
Používá nové techniky v náročném účesové tvorbě Ovládá současnou módu Rozezná nové techniky – účesy podle typu obličeje a věku	Nové pracovní metody a techniky v oboru Současná kadeřnická móda Nová technika v oboru Účesy podle typu a věku	Technologie
Dodržuje bezpečnostní a hygienické předpisy a zvládá dětské účesy	Dětské účesy a účesy pro mládež Nové technologické postupy Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů	Odborné kreslení a Technologie

<p>Barví vlasy, zvládá nové metody při barvení a dodržování BOZP</p>	<p>Barvení vlasů Nové barvicí přípravky Technologické postupy podle návodu Výrobce Nejnovější metody práce při barvení vlasů Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů</p>	<p>Technologie a materiály</p>
<p>Barví obočí a upravuje vousy Barvení vousů a dodržuje bezpečnost a hygienu</p>	<p>Barvení a úprava obočí a vousů Barvení obočí Úprava obočí Barvení a úprava vousů, kníru a plnovousu Dodržování bezpečnostních a hygienických předpisů</p>	<p>Technologie a materiály</p>

Příloha č. 4 - tabulka Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP

Škola:	Soukromá střední škola a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Č. Budějovice, s. r. o.					
Kód a název RVP:	69-51-H/01 Kadeřník					
Název ŠVP	Kadeřník					
Rámcový vzdělávací program			Školní vzdělávací program			
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet týdenních vyučovacích hodin celkem		Vyučovací předmět	Počet vyučovacích hodin za studium		
	týdně	celkem		týdně	Využití disponibilních	celkem
Jazykové vzdělávání a komunikace	9	288				
- český jazyk	3	96	Český jazyk a literatura	4*		132
- cizí jazyk	6	192	Anglický jazyk	6		198
Společenskovědní vzdělávání	3	96	Občanská nauka	4*		132
Přírodovědné vzdělávání	3	96	Fyzika	1		33
			Chemie	1		33
			Základy ekologie	1		33
Matematické vzdělávání	3	96	Matematika	3	1	132
Estetické vzdělávání	2	64	CJL + OBN	*		*
Vzdělávání pro zdraví	3	96	Tělesná výchova	3		99
Vzdělávání v ICT	3	96	Inform. a komunik. technologie	3		99
Ekonomické vzdělávání	2	64	Ekonomika	2		66
<i>Odborné vzdělávání</i>						
Tvorba účesů	43	1376	Technologie	8,5		280,5
			Materiály	5		165
			Zdravověda	2		66
			Odborný výcvik	27,5	12	1303,5
Výtvarná příprava	3	96	Výtvarná výchova	2	1	99
			Odborný výcvik	1	2	99
Komunikace ve službách	2	64	Psychologie	2		66
			Odborný výcvik		4	132
mezisoučet	76			76	20	
Disponibilní hodiny	20		⊕ Odborný výcvik	3,5		115,5
Celkem	96	3 072	Celkem	99,5		3 283,5

Navýšení celkového počtu hodin je dáno tím, že na základě dlouhodobých zkušeností byla výuka rozvržena do 33 týdnů v každém roce zatímco RVP počítá s 32 týdny. Protože výuka probíhá střídavě (týden teorie, týden odborný výcvik) objevují se 1/2 hodiny. Navýšení ⊕ je vyžádáno na provozní dobu kadeřnických salónů.

Příloha č. 5 Přehled kreseb žáků na téma účes 60. léta 20 století.

Účes 60. léta 20 století

60 léta jsou nejen obdobím velké revolty a vzdoru, ale co se účesů týká, snad nejrozmanitějším ve dvacátém století. Ideálem je žena-dívka s krátkým sestřihem po vzoru Twiggy, ale i vamp typu Brigitte Bardot se svůdným blondatým rozčuchem. A nesmíme zapomenout na pověstné do výšky natupírované drdoly, kterým k objemu pomáhaly nejen příčesky, ale třeba i obyčejné drátěnky na nádobí. Hlava plná objemných vlasů, které dodávaly nespoutaný vzhled, to byla ikona této doby.

Summary

My thesis deals workplace as a master's training for hairdressers to private high school in the České Budějovice. This work will very often meet and work with different types of apprentices, we look into their lives and influence their behavior and development in vocational training. And to some extent, can affect the theory into practice. The main aim of my thesis is to map overall education plan, which relates to vocational training in the field hairdresser / stylist. In his work, elaborate annual training plan is for three years in this field.

Each plan must meet a certain number of hours and curriculum designed for each year. The theoretical part deals with the topic of school education plan, the detailed specifications given in the literature. In my work I discuss subjects relating to the curriculum field hairdresser/stylist. Description of Course: hairstyles, Materials, Professional drawings. Schedule, which covers the annual curriculum. In the practical part I for a detailed elaboration of the education plan each year (1, 2, 3 year private high school). In terms of their theoretical and practical training and teaching (thematic) plan. Processing of the education plan for the entire year. The work is prepared on the basis of the theoretical - empirical experience. Since I have master's training, so I draw from their experience and practical teaching of the education plan, which is required for each school for a detailed overview of the entire study in a hairdresser / stylist. I start from the case studies: viz. individual development education each year (1, 2, 3rd year). Curricula are formed at two levels: state - in the form of a national training program framework educational programs and school - in the form of educational programs, according to which education takes place in a particular school. The new system of educational programs is only one of the articles of curricular reform. Another is to change their own learning process and its modernization to improve the quality of education and preparedness of students for life in the 21st century.